

Βάρβαρη καταπάτηση του αιγιαλού στον Καστελλόκαμπο

ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΙΚΙΠΑ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

Η βάρβαρη και εξόχως προκλητική καταπάτηση του αιγιαλού σε συγκεκριμένα σημεία του **Καστελλόκαμπου** που παρουσιάζουμε φέρνει στην επικαιρότητα το μεγάλο πρόβλημα του σφετερισμού των δημοσίων αγαθών.

Ιδιοκτήτες παραλιακών οικοπέδων επέκτειναν με βαριές αυτοσχέδιες και ακαλαίσθητες κατασκευές τα οικόπεδά τους μέχρι το κύμα διακόπτοντας τη συνέχεια της ακτογραμμής κατά παράβαση του ν. 2071/2001, που ρητά αναφέρει πως «ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται».

Η ΟΙΚΙΠΑ ζητά από τις αρμόδιες υπηρεσίες να επέμβουν **τάχιστα και ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ** με στόχο τη νόμιμη οριοθέτηση και αποκατάσταση του αιγιαλού **και απαιτεί από όλους τους συν-αρμόδιους, ΓΕΝΙΚΟ έλεγχο της ακτογραμμής** του Δήμου Πατρέων με σκοπό την ΠΛΗΡΗ καταγραφή αναλόγων φαινομένων, την επιβολή κυρώσεων και προπαντός τη σαρωτική **αποκατάσταση της νομιμότητας** και της συνέχειας της ακτογραμμής για το καλό ΟΛΩΝ μας, χωρίς καθυστερήσεις και προσχήματα.

Λεπτομέρειες και φωτογραφικό υλικό στη σελίδα 4

Δήμερη φθινοπωρινή εξόρμηση στην Οίτη 14 και 15 Οκτωβρίου 2017

Τα φθινοπωρινά χρώματα και αρώματα του Εθνικού Δρυμού της Οίτης θα έχουμε την ευκαιρία να απολαύσουμε το Σαββατοκύριακο 14 και 15 Οκτωβρίου.

Με κέντρο τα **Λουτρά της Υπάτης** και με τη βοήθεια ντόπιου ξεναγού θα περπατήσουμε στα μοναδικά μονοπάτια της Οίτης, η οποία έχει χαρακτηριστεί ως **μοναδικός βοτανικός παράδεισος**, αφού η χλωρίδα της ξεπερνάει τα 1500 είδη.

Δηλώσεις συμμετοχής, κατά τα γνωστά, στο 2610-321010 Δευτέρα-Παρασκευή 7-9 μμ.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

-Το κράτος είναι ο μεγάλος εμπρηστής των δασών!

Σελίδα 2

-Η κατεδάφιση των Μαύρων Βουνών μπορεί να σταματήσει τώρα!

Σελίδα 10

-Τέλος οι τζάμπα πλαστικές σακούλες!

Σελίδα 15

-Σε εξέλιξη η ωοτοκία της θαλάσσιας χελώνας *Caretta caretta* στο Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου Στροφυλιάς!

Σελίδα 16

-Τι δουλειά έχει μια τίγρη στα Σαγείκα;

Σελίδα 16

Το κράτος είναι ο μεγάλος εμπρηστής των δασών

Ο τίτλος του θέματος μπορεί να φαίνεται ακραίος και ισοπεδωτικός. Μπορεί να φαντάζει μια εύκολη, δασκαλιστική έως και λαϊκίστικη αντίληψη πάνω στα αποκαίδια της καταστροφής. Δυστυχώς, όμως, δεν είναι έτσι. **Γιατί στο ερώτημα ποιος είναι ο μεγαλύτερος εμπρηστής των δασών η απάντηση είναι μία: το κράτος.**

Και είναι το κράτος ο μεγαλύτερος εμπρηστής όχι μόνο γιατί σταθερά τις τελευταίες δεκαετίες νομοθετεί με άρωμα **επιβράβευσης των πάσης φύσεως παρανομιών** στις δασικές εκτάσεις, αλλά και γιατί σταθερά **δεν κατέστη ικανό να οργανώσει σύστημα πρόληψης και προστασίας** ικανό να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά εμπρηστές, καταπατητές, πυρομανείς, πράκτορες των εχθρών, ανόητους και βέβαια τις δραματικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Να πάρουμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή.

Το πόρισμα που έθασαν στο συρτάρι

Το σωτήριο έτος 1993 στην ελληνική πολιτική σκηνή συνέβη κάτι το πρωτοφανές. Η Διακομματική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, που είχε συσταθεί ένα χρόνο νωρίτερα, για να μελετήσει σε βάθος το πρόβλημα των πυρκαγιών και να υποδείξει τρόπους οργάνωσης της δασοπροστασίας για τη μακροπρόθεσμη και αποτελεσματική αντιμετώπισή τους κατέληξε σε ομόφωνο(!) πόρισμα, σε ομόφωνες προτάσεις, που υπέγραψαν οι βουλευτές **Διονύσης Μπεχράκης**, (πρόεδρος της επιτροπής, βουλευτής ΝΔ), **Μόσχος Γικόνουγλου** (βουλευτής ΠΑΣΟΚ), **Αντώνης Σκυλλάκος** (βουλευτής ΚΚΕ).

Η κεντρική πρόταση της διακομματικής ήταν **η σύσταση ενιαίου φορέα δασοπροστασίας, ο οποίος θα είχε κάθετη δομή και την πλήρη ευθύνη για την προστασία των δασών σε όλα τα στάδια**. Πρόληψη, διαχείριση, ανάπτυξη, αλλά και δασοπυρόσβεση,

την αντιμετώπιση όλου του κύκλου, όλων των παραγόντων, που συνδέονται άμεσα με την υγεία και την προστασία των δασών.

Στο πόρισμα, για πρώτη φορά, όλες οι αντιμαχόμενες πολιτικές δυνάμεις ομοουούσαν ότι θα πρέπει **η συγκρότηση του ενιαίου φορέα και η ανάπτυξη του δασοπυροσβεστικού μηχανισμού να διέπονται από την εφαρμογή της λεγόμενης «αρχικής προσβολής»**. Εν ολίγοις στην επέμβαση στο μικρότερο δυνατό χρόνο, έτσι ώστε η φωτιά να μην ξεφύγει. Παράλληλα πρότεινε συγκεκριμένα μέτρα οργάνωσης, τόσο για την πρώτη ταχύτατη επέμβαση όσο και συγκεκριμένο σχέδιο για την περίπτωση, που η πυρκαγιά μαίνεται εκτός ελέγχου και σε μεγάλο πεδίο δράσης.

Στο πόρισμα υπήρχαν και συγκεκριμένες προτάσεις για τη θεσμική θωράκιση των δασών μέσα από την κατάρτιση **δασολογίου και κτηματολογίου**.

Δυο χρόνια μετά, το 1995, η Βουλή κάνει ακόμη ένα σημαντικό βήμα, ψηφίζοντας ομόφωνα την εφαρμογή του πορίσματος της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Και μετά...στάχτη και μπούρμπερη! **Αφού το ομόφωνα καταρτισθέν και ψηφισθέν πόρισμα πήγε στα σκουπίδια και δεν εφαρμόστηκε ούτε μία από τις προτάσεις του.**

Φταίει ο ...Χατζηπετρής

Είκοσι τέσσερα χρόνια μετά την ομόφωνη κατάρτιση και ψήφιση αυτού του πορίσματος για τη δασοπροστασία, τα προβλήματα είναι ακόμη πιο σύνθετα λόγω των ορατών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, των όλο και πιο ακραίων πιέσεων για την «αξιοποίηση» του δασικού χώρου με την αστική - αναπτυξιακή αντίληψη και βέβαια λόγω των τελευταίων επτά μνημονιακών χρόνων, στη διάρκεια των οποίων η οικονομική ένδεια επηρέασε δραματικά τον τομέα της δασοπυρόσβεσης.

Και η απάντηση σε όλες αυτές τις προκλή-

σεις είναι η επί 24 χρόνια απαξίωση του συστήματος μέσα από συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις. Για να το κάνουμε λιανά, το σύστημα προστασίας των δασών είναι σε χειρότερη μοίρα από ό,τι το 1993. **Κι αυτό, γιατί πρωτίστως με τη ...σαλαμοποίηση έχουν χαθεί οι ρόλοι.**

Για παράδειγμα, **το υπουργείο Περιβάλλοντος νομοθετεί για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Την εφαρμογή αναλαμβάνει το υπουργείο Εσωτερικών μέσω των αποκεντρωμένων διοικήσεων όπου ανήκουν τα δασαρχεία. Η πρόληψη θεωρητικά είναι έργο των δασαρχείων και των δήμων και το μόνο σίγουρο είναι ότι την ευθύνη για την κατάσβεση έχει η πυροσβεστική υπηρεσία.**

Εδώ και χρόνια δεν έχει εκπονηθεί καμιά μελέτη διαχείρισης για κάποιο δάσος της χώρας. Και όταν λέμε μελέτη διαχείρισης εννοούμε τα αυτονόητα δασοκομικά μέτρα, που επιβάλλεται να εφαρμόζονται για την προστασία του. Γιατί όσο καλά και αν οργανωθεί ένας δασοπυροσβεστικός μηχανισμός, δεν θα έχει καμιά τύχη, εάν τα δάση δεν είναι καθαρά, αραιωμένα - σύμφωνα με τις επιταγές των επιστημόνων δασολόγων - και προβάσιμα από τα επίγεια μέτρα.

Οι δασικοί χάρτες και το άλλο με τον Τοτό!

Εάν οι μελέτες διαχείρισης θεωρούνται ακρογωνιαίος λίθος για την προστασία των δασών, η ύπαρξη δασικών χαρτών είναι το Α και το Ω της δασικής πολιτικής. Αυτό επισήμαινε και το ομόφωνο πόρισμα του 1993, το οποίο έθετε βασική προτεραιότητα για την προστασία των δασών τη σύνταξη του δασολογίου.

Ακόμη και σήμερα όμως, και ενώ η κατάσταση έχει φτάσει στο κόκκινο, υπάρχουν σοβαρές αντιστάσεις και από βουλευτές και από δημάρχους, προκειμένου η διαδικασία να μην προχωρήσει, μια και η κύρωση των δασικών χαρτών θα δημιουργούσε τετελεσμένα για τους πολιτικούς εκείνους, που έχουν μάθει να πολιτεύονται με δασικά ρουσφέτια και τους ψηφοφόρους εκείνους, που επίσης έχουν εκπαιδευτεί να επιλέγουν με γνώμονα πολεοδομικά ρουσφέτια.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στις περιοχές της ανατολικής Αττικής, που τις τελευταίες ημέρες παραδόθηκαν στις φλόγες, **αν και η σύνταξη των δασικών χαρτών έχει ολοκληρωθεί από το 2010, η κύρωσή τους δεν έχει γίνει εδώ και επτά χρόνια.**

Οπότε τι γίνεται; Για πόσο ακόμη θα καίγομαστε; Η απάντηση είναι δυστυχώς μία. Για όσο διαγωνίζεται η ίδια μικροπολιτική της ακινησίας και της απαξίωσης. Γιατί πάντα θα υπάρχει κάποιος, που θα βάζει μια πυρκαγιά και πάντα κάποιος, που δεν θα έχει κουνήσει το χέρι του, όταν μπορούσε και όταν έπρεπε.

*Το παραπάνω άρθρο αποτελεί εκτενές απόσπασμα δημοσιεύματος της Βάλιας Μπαζού στην κυριακάτικη εφημερίδα **Documento** στις 22-8-2017.*

Η θερινή περίοδος βαίνει προς την ολοκλήρωσή της, αφήνοντας πάλι πίσω τον απόηχο των συζητήσεων για την τουριστική αξιοποίηση του τόπου μας και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Η αξιοποίηση της **πολιτιστικής μας κληρονομιάς** έχει ανάγκη από συντονισμένη προσπάθεια των φορέων, τοπική αυτοδιοίκηση και αρμόδια υπουργεία, με το σχεδιασμό της προβολής των μνημείων και τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών.

Τον μήνα Αύγουστο θα παραμείνουν κλειστοί οι χώροι της Δημοτικής Πινακοθήκης και του Μουσείου Λαϊκής Τέχνης, οι οποίοι θα ανοίξουν πάλι από αρχές Σεπτεμβρίου, για να προσφέρουν πολιτιστικό έργο σε όλους τους πατριούς με νέα εκπαιδευτικά προγράμματα και ξεναγήσεις.

Το δίμηνο που θα ακολουθήσει είναι πλούσιο και σε εικαστικές εκδηλώσεις με σημαντικές εκθέσεις να λειτουργούν στην πόλη μας.

Η **Δημοτική Πινακοθήκη** φιλοξενεί στον χώρο της, από την Τρίτη 11 Ιουλίου, μια σειρά από έργα και καλλιτέχνες της γενιάς του '30. Πρόκειται για μια ειδική, θεματική έκθεση, που προσπαθεί να φωτίσει τη γενιά των δημιουργών που εισήγαγε στη χώρα μας πρωτοποριακά για την εποχή εκείνη καλλιτεχνικά ρεύματα και έθεσε τα θεμέλια για τη σύγχρονη ελληνική τέχνη.

Στη συγκεκριμένη έκθεση, ο επισκέπτης θα έχει την ευκαιρία να γνωρίσει από κοντά έργα των μεγάλων «δασκάλων» της εποχής αυτής, που διαμόρφωσαν τα χαρακτηριστικά της γενιάς του '30, όπως του Λυκούργου Κογεβίνα (που θεωρείται από τους πρωτοπόρους Έλληνες στη χαλκογραφία), του Δημήτρη Γαλάνη (πρωτοπόρος χαρακτήρας, που έφερε σε επαφή την ελληνική τέχνη με τα ευρωπαϊκά ρεύματα και κινήματα μέσα από τις πολύ γνωστές «Νεκρές Φύσεις» του), καθώς και του πολύ σημαντικού Γιάννη Κεφαλληνού, καθηγητή της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, που, εκτός των άλλων, μέσα από το έργο και τη ζωή του εμφύσησε στους μαθητές του στοιχεία για τον κοινωνικό ρόλο της τέχνης.

Από το εργαστήριο του Κεφαλληνού, στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, ξεπετάγονται ο Α. Τάσος, η Βάσω Κατράκη, ο Γιώργος Σικελιώ-

της και άλλοι, που θέτουν την τέχνη τους στην υπηρεσία των αγώνων του λαού.

Ο **εικαστικός Ανδρέας Νικολάου, παρουσιάζει στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών, την εικαστική εγκατάσταση με τίτλο "Επί τον τύπον των ήλων"**. Ο τίτλος της εγκατάστασης είναι δανεισμένος από ένα από τα έξι ζωγραφικά έργα, που συμπεριλαμβάνονται σε αυτή. Στο συγκεκριμένο έργο, το δάχτυλο τίθεται στην πληγή της ελληνικής σημαίας, φέρνοντάς μας αντιμέτωπους με τις πληγές της εποχής μας και προκαλώντας μας να βάλουμε το δάχτυλο επάνω τους, για να αναρτηθούμε και ίσως τελικά να πιστούμε ότι είναι πραγματικές.

Το "επί τον τύπον των ήλων", που είναι ένα on going εικαστικό project, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη Διεθνή Συνάντηση Σύγχρονης Τέχνης Art Athina 2016. Για τη φιλοξενία του στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών, εμπλουτίστηκε με καινούρια έργα, που λειτουργούν συμπληρωματικά και εξελικτικά στην πρώτη ενότητα των έργων. Στόχος μας είναι το project, να φιλοξενηθεί μελλοντικά και σε άλλους σημαντικούς χώρους πολιτισμού, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό.

Ο Γιάννης Μπόλης, ιστορικός της τέχνης, γράφει για το "επί τον τύπον των ήλων":

Σε ευθεία αντιστοιχία με συναισθηματικές, ψυχικές και βιωματικές συμπεριφορές, η ζωγραφική του Ανδρέα Νικολάου έρχεται να μιλήσει για την ανθρώπινη συνθήκη, για την αποξένωση και τη δραματικότητα της ανθρώπινης κατάστασης σ' έναν εχθρικό και κατακερματισμένο κόσμο, θέτοντας ζητήματα υπαρξιακής και οντολογικής τάξης, μεγετοποιώντας τη σημασία των μνημύων της. Η πλαστικότητα των σχημάτων, η καταλυτική αντιπαράθεση του φωτός και της σκιάς, η αντιμετώπιση της σχέσης μορφής-χώρου, μ' έναν αξιοσημείωτα λιτό, υπαινικτικό και θεατρικό τρόπο και μια ιδιαίτερη αίσθηση μνημειακότητας, συνεισφέρουν καθοριστικά στην ξεχωριστή ζωγραφική ευαισθησία, συμβάλλουν στην ένταση των θεμάτων του, στον πυρήνα των οποίων βρίσκεται ο άνθρωπος και η μοίρα του. Επανερχόμενα θέματα, όπως τα αισθησιακά ανδρικά και γυναικεία γυμνά, φορτίζονται από την εμφαντική σημασία που τους αποδίδει και τον τρόπο με τον οποίον τα επεξεργάζεται και τα μετουσιώνει με τα εφόδια μιας ώριμης τεχνικής, καταδεικνύοντας μια επίπονα κατακτημένη ευχέρεια στον χειρισμό της γλώσσας: αφηγήσεις πιο πλούσιες, συμβολισμοί προερχόμενοι από ένα μεγαλύτερο βάθος, ρυθμοί εξαιρετικά καλοσυγκερασμένοι, μορφές που προκαλούν το αίσθημα της άμεσης σωματικής εμπειρίας και της σαρκικής επαφής, ενώ παράλληλα αποστασιοποιούνται, βιώνουν τη δική τους μυστική ζωή.

Την επιμέλεια της έκθεσης έχουν η Λιάνα Ζωζά και ο Γιάννης Μπόλης και η διάρκεια της είναι από 23 Ιουνίου μέχρι 31 Αυγούστου 2017.

Η **Γκαλερί Cube**, φιλοξενεί σαν καλοκαιρινό επίλογο, την ομαδική έκθεση **"περί έρωτος και άλλων δαιμονίων"**. Ο τίτλος του εικαστικού project, είναι δανεισμένος από το βιβλίο του Gabriel Garcia Marquez.

Ο Marquez, στο βιβλίο του, πραγματεύεται έννοιες, όπως ο έρωτας, ο φόβος, η αλήθεια και το πείσμα, η άρνηση των βιωμάτων και του παρελθόντος, στον υπερθετικό όμως βαθμό τους. Ο έρωτας, που ακροβατεί ανάμεσα στη ζωή και

το θάνατο και παλεύει ενάντια στην πίστη, τα πιστεύω και τα κοινωνικά πρότυπα της εποχής δημιουργεί ονειρικά περιβάλλοντα, όπως συνηθίζει άλλωστε ο συγγραφέας. Η απώλεια παίρνει και αυτή τη θέση της απέναντι στη θλίψη και την απώλεια. Τα "δαιμόνια" των ηρώων του βρίσκουν χώρο να έρθουν στην επιφάνεια και μέσα από τον παραλογοισμό του απόλυτου έρωτα και τα έντονα συναίσθημα, να παλέψουν με τον πόθο, το πάθος και τη δεισιδαιμονία και να θέσουν ερωτήματα εσωτερικής αναζήτησης.

Ο τίτλος της έκθεσης δεν παραπέμπει άμεσα ούτε υποχρεώνει τους εικαστικούς που συμμετέχουν σε αυτή να δημιουργήσουν τις εικόνες τους μέσα από το βιβλίο του Marquez. Τους δίνει, όμως τα ερεθίσματα που χρειάζονται για να εξερευνησουν τα δικά τους "δαιμόνια", έρωτες, αλήθειες, πάθη και να τα αποτυπώσουν με τον προσωπικό τους τρόπο.

Ο έρωτας σε όλες τις μορφές έχει απεικονισθεί αμέτρητες φορές στην ιστορία της τέχνης. Η ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης προσέγγισης είναι η συνομιλία του με τα "δαιμόνια", που όλοι κρύβουμε μέσα μας και είναι αυτά που δίνουν την "άλλη" ματιά, είτε κρυφοκοιτάζοντάς τα είτε βγάζοντάς τα απέναντι και αντιμετωπίζοντάς τα με θάρρος και ειλικρίνεια.

Συμμετέχουν οι εικαστικοί: Florian Eymann, Brendan Kelly, Άννα Γερολυμάτου, Δημοσθένης Δαββέτας, Άννα Καρατζά, Μάκης Κυριακόπουλος, Σοφία Κυριακού, Δέσποινα Κωνσταντίνου, Χρήστος Κουτσούκης, Φάνης Λογοθέτης, Ανδρέας Λυμπεράτος, Αλέξανδρος Μαγκανιώτης, Έλλη Μπαρμπαγιάννη, Ισμήνη Μπανάτσου, Ανδρέας Νικολάου, Αλεξία Ξαφοπούλου, Νίκος Παναγιωτόπουλος, Βασιλική Πανταζή, Αφροδίτη Παπαδουλή, Ξενοφών Παπαευθυμίου, Σοφία Παρασκευοπούλου, Κωνσταντίνος Πάσης, Παναγιώτης Σιάγκρης, Μαρία Τριλίδου, Γιώργος Τσεριώνης, Βιργινία Φιλιππούση, Βούλα Φερεντίνου, Στάθης Χρυσικόπουλος.

Η διάρκεια της έκθεσης είναι από 7 Ιουλίου μέχρι 2 Σεπτεμβρίου 2017.

ΚΩΔ.ΕΛΤΑ 110002
 Περιοδική Έκδοση της
 Οικολογικής Κίνησης Πατρας
 Διεύθυνση: Σαχτούρη 64 - Τ.Κ. 262 22 ΠΑΤΡΑ
 Α.Φ.Μ.: 090048446 - Γ' ΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:
 Θωμάς Κουτρούμπας
 Τηλέφωνο & Fax : 2610.32.10.10
email: oikipa@otenet.gr
Τηλέφωνα μελών: 2610.327.234 , 2610.643.541
 Διευθύνεται απο συντακτική επιτροπή
 Διανέμεται δωρεάν στους υποστηρικτές μας
Ετήσια συνδρομή για φορείς, οργανισμούς, υπηρεσίες: 43 ευρώ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: print247, 2610.521.007 , info@print247.gr
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
 Άιρις Γεωργαντά , 6983.88.44.97
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ:
 Παναγιώτης Χαλούλος
Αριθμός λογαριασμού για κατάθεση ποσών υποστήριξης:
EUROBANK: 0026.0015.71.0200863817
IBAN: GR1302600150000710200863817
 (ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ - ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΤΡΑΣ)
 Μετά την κατάθεση ενημερώστε μας τηλεφωνικά.

Βάρβαρη καταπάτηση του αιγιαλού στον Καστελλόκαμπο

Παρουσιάζουμε σήμερα, μαζί με εύγλωττο φωτογραφικό υλικό, μια ιδιαιτέρως θρασεία και περιφρονητική για το νόμο και το δημόσιο συμφέρον περίπτωση: **την καταπάτηση του αιγιαλού του Δήμου Πατρέων στην περιοχή Καστελλόκαμπος** και σε μήκος πολλών δεκάδων, αν όχι εκατοντάδων μέτρων.

Η καταπάτηση δημόσιας γης είναι γνωστό ότι άνησε και ανθεί στη χώρα μας. Είναι μια παθολογία του δημοσίου βίου μας, που μειώνει το επίπεδο ποιότητας ζωής όλων, υποβαθμίζει τα δημόσια αγαθά και αποτρέπει την ορθολογική χρήση τους για οικονομική ανάπτυξη με παράλληλο σεβασμό των διατάξεων για την προστασία του περιβάλλοντος.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι οι καταπατήσεις του αιγιαλού και της παραλίας, οι οποίες, εν όψει της μεγάλης αξίας, που έλαβαν τα τμήματα αυτά του εδάφους της χώρας λόγω της αξιοποίησής τους για τουρισμό ή αναψυχή, αποκτούν ιδιαίτερη βαρύτητα για το δημόσιο συμφέρον. Αυτό μάλιστα συμβαίνει, όταν συνδυάζονται με παρεμπόδιση της πρόσβασης του κοινού στη θάλασσα για αναψυχή.

Κατά τον ισχύοντα νόμο 2071/2001 «Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της». Επίσης ρητά ο νόμος ορίζει ότι «ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται». Θεμελιώδης είναι και η διάταξη, που ορίζει ότι «Ο κύριος προορισμός των ζωνών αυτών (του αιγιαλού και της παραλίας) είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτές...»

Στην προκειμένη περίπτωση, **άπληστοι συμπολίτες**, κάτοχοι παραλιακών οικοπέδων,

στην περιοχή μεταξύ των οδών Κοιμήσεως Θεοτόκου και Φειδίου, αλλά και μετά (βορείως) από την οδό αδελφών Φέγγου, τα επέκτειναν με φυτεύσεις πάνω στην αμμουδιά και στη συνέχεια έκαναν περίφραξη με πασσάλους και πλέγμα, μπηγμένους στην άμμο (αν όχι μέσα στο νερό) και κατασκεύασαν επί του αιγιαλού βαριά φράγματα από τσιμεντοκατασκευές, βάρβαρες και ακαλαίσθητες.

Αυτά έχουν ως βαριά επίπτωση για όλους μας την διακοπή της συνέχειας της ακτογραμμής, τον αποκλεισμό μας από τη χρήση της ακτής και της θάλασσας, την αλλοίωση ως και καταστροφή του παρακτίου οικοσυστήματος, τον ωμό σφετερισμό δημοσίων αγαθών.

Οι περιπτώσεις που περιγράφουμε είναι «σκαστές». Όμως είμαστε (έστω και με προβλήματα) κράτος δικαίου, όχι...«Φαρ-Ουέστ»!

Ζητούμε από τις αρμόδιες υπηρεσίες να επέμβουν ταχέως και ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ, με στόχο τη νόμιμη οριοθέτηση και αποκατάσταση του αιγιαλού στο πλάτος που προκύπτει από τα ακριβώς δίπλα, από την μια και την άλλη πλευρά τμήματα.

Πέραν αυτού: απαιτούμε από όλους τους αρμόδιους, Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, Δήμο Πατρέων, Διεύθυνση Περιβάλλοντος, όποια άλλη αρχή είναι συναρμόδια ένα **ΓΕΝΙΚΟ έλεγχο της ακτογραμμής** του Δήμου Πατρέων, με σκοπό την ΠΛΗΡΗ καταγραφή αναλόγων φαινομένων όπου αλλού υπάρχουν (π.χ. Άγιος Βασίλειος), την επιβολή κυρώσεων και προπαντός την σαρωτική αποκατάσταση της νομιμότητας και της συνέχειας της ακτογραμμής για το καλό ΟΛΩΝ μας, χωρίς καθυστερήσεις και προσχήματα.

Εμείς θα είμαστε παρόντες και ενεργοί, θα επαγρυπνούμε και θα επιμένουμε.

Εικόνες από Καστελλόκαμπο - Καταπατήσεις

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΓΕΜΑΤΟ ΜΕΓΑΛΗ ΘΛΙΨΗ

Πάνε μερικά καλοκαίρια, που όλο και περισσότεροι Πατρινοί επιλέγουμε την **παραλία του Καστελλόκαμπος** για το καθημερινό μας μπάνιο. Αποφασίσαμε λοιπόν να πάμε και εμείς, με τα πόδια, από τις εκβολές του Χαράδρου ως το ξενοδοχείο Πόρτο-Ρίο, για να δούμε σε όλο το μήκος της ακρογιαλιάς αυτή την ωραία παραλία.

Έως και τα δυο παραλιακά εστιατόρια «Μεσόγειος» και «Estivo», τα πράγματα ήταν τα αναμενόμενα: άμμος, βότσαλα, ελεύθερη παραλία, κάποιες ξαπλώστρες κλπ. Όμως από εκεί και πέρα άρχισαν **οι δυσάρεστες εκπλήξεις:**

Στην επόμενη παραλία, μπροστά από την - ιδιοκτησίας Δρακονταειδή - ενοικιαζόμενη βίλα «Επαυλις», η προσπέλαση ήταν σχεδόν αδύνατη, λόγω των συσσωρευμένων εμποδίων, που οι ιδιοκτήτες της βίλας έχουν κατασκευάσει, στην προσπάθειά τους να οικειοποιηθούν την εμπροσθεν παραλία. Φυτεμένα σε πυκνή διάταξη αλμυρικά, δάφνες, κομμένα καλάμια, συρμάτινοι φράχτες, διαλυμένα τσιμέντα και μια τσιμεντένια σκάλα μετατρέπουν μια πρώην κοινόχρηστη πανέμορφη παραλία σε μια απροσπέλαστη ιδιωτική ασχήμια! Παλιότερες δορυφορικές φωτογραφίες του Google, αλλά και αεροφωτογραφίες της ΕΚΧΑ (Κτηματολόγιο), αποδεικνύουν την έκταση της παράνομης προσπάθειας ιδιωτικοποίησης του αιγιαλού.

Έτσι, προχωρώντας αμέσως μετά, θα δούμε πλήθος σπασμένων τσιμέντων, όπως και σύρματα με τσιμέντα και κροκάλες να προσπαθούν να επεκτείνουν εις βάρος του αιγιαλού την υπερκείμενη ιδιοκτησία.

Μετά το ευχάριστο διάλειμμα του ευκαλυπτοδάσους και ελεύθερης παραλίας που ακολουθεί, τσιμεντώνοντας τα δυο επόμενα παραλιακά οικοπέδα και φράζοντας τις εμπροσθεν παραλίες τους, αποφάσισαν να μην αφήσουν ούτε εκατοστό από τον κοινόχρηστο αιγιαλό στους κατοίκους αυτής της χώρας. Η προσπέλαση προς τις επόμενες ελεύθερες παραλίες είναι αδύνατη, αν υπάρχει κυματισμός, και επικίνδυνη ούτως ή άλλως.

Να σημειώσουμε ότι στο δεύτερο οικοπέδο υπάρχει και παράνομος υπόνομος αποβλήτων, που εκβάλλει στη θάλασσα.

Καθόλου ευχάριστη η βόλτα μας. Οι φωτογραφίες που τραβήξαμε, μαζί με το υπόλοιπο υλικό, δυστυχώς αποδεικνύουν αυτά που σας γράφουμε. Τα πράγματα, βέβαια, θα ακολουθήσουν την πρόπευσα πορεία τους ενάντια στην αδηφάγα λύσσα της μικροϊδιοκτησίας για αχόρταγη επέκταση εις βάρος των κοινόχρηστων και μη πωλούμενων αγαθών.

Ένας πικραμένος φίλος της ΟΙΚΙΠΑ

Η Ελλάδα «διάυλος» παράνομης διακίνησης φυτοφαρμάκων

Ανθεί τα τελευταία χρόνια το λαθρεμπόριο παράνομων και απαγορευμένων φυτοφαρμάκων στην Ευρώπη με τη χώρα μας να αποτελεί πρώτη πύλη εισόδου για τη διακίνησή τους.

Σύμφωνα με δημοσιογραφικά ρεπορτάζ, η Ιντερπόλ έστησε πρόσφατα επιχείρηση εντοπισμού

τους σε 16 ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων και στην Ελλάδα. Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα, σύμφωνα με τα οποία έχουν κατασχεθεί συνολικά 122 τόνοι, είναι εντυπωσιακά, με προφανή την ανάγκη λήψης περισσότερων μέτρων ελέγχου.

Όπως όλα δείχνουν, η χώρα μας διαδραματίζει

σημαντικό ρόλο στην είσοδο αυτών των επικίνδυνων ουσιών στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, λόγω της γεωγραφικής της θέσης. Από τους ελέγχους που έγιναν έχει διαπιστωθεί ότι η εισαγωγή αυτών των δηλητηριωδών ουσιών δεν γίνεται μόνο στις γειτονικές χώρες (Αλβανία, Τουρκία, Σκόπια, Βουλγαρία, Ρουμα-

νία). Οι ευρωπαϊκές αρχές θεωρούν ότι η Ελλάδα αποτελεί κόμβο για τη διακίνηση των προϊόντων στην Ε.Ε.

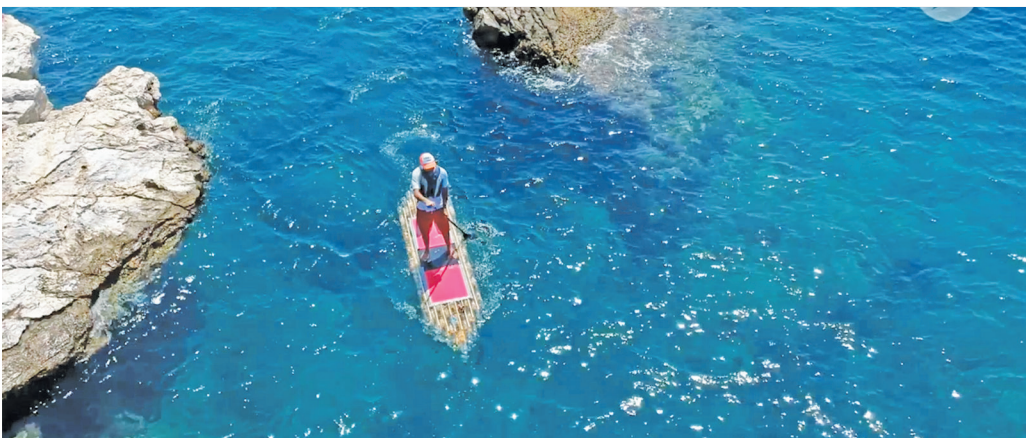
Μήνες περισσότερα από 700 κιλά παράνομα φυτοφάρμακα τουρκικής προέλευσης κατασχέθηκαν από το τελωνείο Κήπων και ήδη έχει επιληφθεί της υπόθεσης η αρμόδια Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της Περιφερειακής Ενότητας Έβρου.

Παράλληλα υπάρχουν πολλά κρούσματα εμπορίας τους μέσα στη χώρα μας, με δέλεαρ τη χαμηλή τιμή πώλησης (περίπου στο ¼ των αντίστοιχων νόμιμων προϊόντων), από αλλοδαπούς ή ημεδαπούς διακινητές, που βεβαίως διώκονται ποινικά.

Από την άλλη μεριά η Πολιτεία, σε συνεργασία με τον Σύλλογο Γεωπόνων Εμπόρων Γεωργικών Εφοδίων, σχεδιάζει μια σειρά μέτρων τόσο θεσμικών όσο και ελεγκτικών για την

αντιμετώπιση του μείζονος αυτού προβλήματος, προβάλλοντας το ζήτημα της επικινδυνότητας στο περιβάλλον και στους πολίτες.

“Ως οικολογικός χώρος προβάλλουμε πάντα τα πλεονεκτήματα της βιολογικής γεωργίας και την ανάγκη λελογισμένης χρήσης φυτοφαρμάκων, σε ειδικές περιπτώσεις. Όμως τα παράνομα φυτοφάρμακα, με ανεξέλεγκτο τρόπο και υλικά παρασκευής, αποτελούν κυριολεκτικά δυναμίτιδα στο ήδη βεβαρημένο και υποβαθμισμένο αγροτικό περιβάλλον. Και τα μέτρα βεβαίως είναι αναγκαία, αλλά πολύ σημαντική είναι και η ενημέρωση των αγροτών που τα χρησιμοποιούν.”

Τράβηξαν κουπί...ενάντια στο πλαστικό!

Μία πρωτότυπη δράση ενάντια στο πλαστικό πραγματοποίησαν ακτιβιστές της ομάδας «The Whale Company» στη Σκιάθο, στις 12 Αυγούστου. Έκαναν τον περίπλου του νησιού με αυτοσχέδια σανίδα θαλάσσης, κατασκευασμένη από πλαστικά μπουκάλια! Στόχος της δράσης, που θα γίνει σε 12 συνολικά χώρες της Ευρώπης, είναι να προβάλει την ανάγκη καταπολέμησης της χρήσης του πλαστικού, που αποτελεί τεράστιο πρόβλημα, και της θαλάσσιας ρύπανσης.

Μέχρι σήμερα παρόμοιες πρωτοβουλίες έγιναν σε Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Σλοβενία και Κροατία, με έβδομο σταθμό τους την Ελλάδα.

Η επιλογή της Σκιάθου έγινε με αφορ-

μή το πρόγραμμα A.S.A.P. (Active Skiathos Against Plastic bag), που υλοποιείται στο νησί από τον περασμένο Μάιο. Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την πρωτοβουλία BeMed - Beyond Plastic Med, το Ίδρυμα Thalassa, τον Δήμο Σκιάθου, το Δίκτυο ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ SOS και υποστηρίζεται από τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Η Σκιάθος».

Ο περίπλους διήρκεσε 9,5 ώρες, με εκκίνηση και τερματισμό την παραλία Ασέληνος και πορεία την ακτογραμμή - μνημείο της φύσης του νησιού. Σύμφωνα με τους ακτιβιστές που συμμετείχαν, ήταν η πιο μαγευτική πορεία του μαραθωνίου τους και εντυπωσιάστηκαν από τα κρυστάλλινα νερά,

που μάλλον δεν θα συναντήσουν ξανά.

Λίγες μέρες νωρίτερα, και συγκεκριμένα στις 10 Αυγούστου, πραγματοποιήθηκε εργαστήριο κατασκευής σανίδας θαλάσσης από πλαστικά μπουκάλια, που διέθεσε η τοπική εταιρεία ανακύκλωσης, «Ανακύκλωση Σκιάθου - Skiathos Recycling», με τη συμμετοχή του Τοπικού Τμήματος ΣΕΟ.

Επιθυμία όλων των τοπικών παραγόντων της Σκιάθου είναι η πρωτοβουλία αυτή, που είχε διεθνή προβολή, να αναβαθμίσει το τουριστικό προϊόν του νησιού και να το αναδείξει σε «πράσινο» προορισμό, προσελκύοντας περιβαλλοντικά ευαισθητοποιημένους επισκέπτες.

“Αξέπαινη η πρωτοβουλία και παράδειγμα προς μίμηση από άλλους δήμους και φορείς. Δεν πρέπει να μείνουμε όμως μόνο στους συμβολισμούς. Ο δρόμος για βιώσιμη ανάπτυξη και «οικολογικοποίηση» της καθημερινότητάς μας είναι δύσκολος και έχει να ανταλλάξει ισχυρά οικονομικά συμφέροντα και κατεστημένες συμπεριφορές. Απαιτείται διαρκής και πολυεπίπεδη προσπάθεια και εγρήγορση.

Σε ό,τι αφορά τη στόχευση για «πράσινο προορισμό», να υπενθυμίσουμε ότι προϋποθέτει ένα σύνολο πρακτικών και εφαρμογών στον τομέα της ενέργειας, των μεταφορών, της διαχείρισης των απορριμμάτων κλπ. Τότε πράγματι μπορούμε να στοχεύσουμε σε ευαισθητοποιημένους τουρίστες και επακόλουθα στην ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών.”

Η ... «ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΞΕΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ» ΗΡΘΕ ΦΕΤΟΣ ΝΩΡΙΤΕΡΑ!

Προσπαθώντας να διατηρήσουμε τη ...φυσική μας αισιοδοξία, παρακολουθούμε με μεγάλη στεναχώρια, το φετινό θερμότατο καλοκαιράκι να αποχωρεί αφήνοντας πίσω του **στάχτες** και **φλόγες**, που ακόμα σιγοκαίνε σε πολλά **δάση** της ελληνικής επικράτειας. Ελπίζουμε, όμως, ότι με τις πρώτες βροχούλες του **φθινοπώρου** η μάνα φύση (...αν την αφήσουν στην ησυχία της **καταπατητές** και **κτηνοτρόφοι!**) θα βρει πάλι τον ρυθμό της και γρήγορα θα πρασινίσουν πάλι τα καμένα.

Εντούτοις, και παρά τους ... ευσεβείς πόθους μας, το διεθνές ερευνητικό ίδρυμα **Global Footprint Network**, με έδρα το Όκλαντ της **Καλιφόρνιας**, υπολογίζοντας, όπως κάθε χρόνο, τη «**μέρα του ξεπεράσματος της Γης**» (**Earth overshoot day**), βρήκε ότι φέτος αυτή ήταν η **2^α Αυγούστου!** Αυτό σημαίνει ότι τους πρώτους **επτά μήνες** του 2017, οι άνθρωποι χρησιμοποιήσαμε επίσημα περισσότερους φυσικούς πόρους από όσους ο πλανήτης μας μπορεί να ανανεώσει σε ένα χρόνο! Έτσι, από τις 2/8 και

μέχρι τέλους του έτους για να συνεχίσουμε να τρώμε, πίνουμε, θερμαινόμαστε και μετακι-

Από 02-08 τρώμε από...δανεική Γη

νούμαστε ολόγυρα, θα πρέπει να **υπερεκμεταλλευθούμε** τα **οικοσυστήματα** της Γης θέτοντας σε **κίνδυνο** την δυνατότητα **αναπαραγωγής** τους.

Βέβαια δεν είμαστε όλοι οι άνθρωποι εξίσου υπεύθυνοι για αυτή την καταστροφή, τη στιγμή που οι **αυστραλοί** και οι **αμερικανοί** χρειάζονται πάνω

από **πέντε πλανήτες**, για να συντηρήσουν τον ...τρυφηλό τρόπο ζωής τους, οι **Γάλλοι** 3

και οι **Κινέζοι** 2,1 σε αντίθεση με τους λιτοδίαιτους **Ινδούς**, που αρκούνται σε 0,6! Αντίστοιχα, σε σχέση με τις εθνικές φυσικές πηγές, οι **Ιάπωνες** θα είχαν ανάγκη από επτά φορές τη χώρα τους για ικανοποίηση τρεχουσών καταναλωτικών αναγκών, ενώ οι **Ιταλοί** και **Βρετανοί** τέσσερις φορές!

Οι περιβαλλοντολόγοι προσδιορίζουν τρεις κύριους λόγους για την **εξάντληση** των **φυσικών πόρων**: την **υπεραλίευση**, την **αποψίλωση** και τις **εκπομπές CO₂**. Τονίζουν, επίσης, ότι για την αποτροπή αυτής της κατάστασης η ανθρωπότητα θα πρέπει να **απελευθερωθεί** από τα **ορυκτά καύσιμα** πριν από το **2050** και να σταματήσει την αποψίλωση των δασών και την κατανάλωση προϊόντων ζωϊκής προέλευσης, στρεφόμενη προς πιο αειφόρους τρόπους παραγωγής, όπως τα **βιολογικά προϊόντα** και την **αγρο-οικολογία**.

Πάντως, τόσο το **Global Footprint Network**, όπως κι η οικολογική οργάνωση **WWF**, διαβλέπουν **αισιόδοξα σημάδια** στον ορίζοντα, παρατηρώντας ότι το **οικολογικό αποτύπωμα** ανά κάτοικο των **ΗΠΑ** έχει **μειωθεί** κατά **20%** από το 2005 (έτος που είχε φθάσει στο υψηλότερο σημείο του) έως το 2013 (τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία), χάρις στη μείωση της εκπομπής αερίων άνθρακα και παρά την οικονομική ανάκαμψη!

ΧΙΛΙΑΝΑ ΟΡΥΧΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ...ΠΙΓΚΟΥΙΝΩΝ: ΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ ΔΥΟ!

Η **Χιλή** είναι ο **μεγαλύτερος παραγωγός χαλκού** παγκοσμίως, αντιπροσωπεύοντας το 31,8% της παγκόσμιας παραγωγής ορυχείων, σύμφωνα με έρευνα του 2013 της Γεωλογικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ. Ωστόσο, στα μέσα του Αυγούστου η κυβέρνηση της χώρας είχε την ευαισθησία και το θάρρος να απορρίψει σχέδια για ένα νέο έργο εξόρυξης **σιδήρου** και **χαλκού** ύψους 2,5 δις δολαρίων, προκειμένου να προστατευθεί ένα **υπό εξαφάνιση είδος πιγκουίνων**, που ζει μόνο στη Χιλή και το **Περού!**

Συγκεκριμένα, οι απειλούμενοι πιγκουίνοι **Humboldt** φιλοξενούνται μαζί με πολλά άλλα είδη άγριας πανίδας σε τρία νησιά, που αποτελούν το **εθνικό καταφύγιο** στα βόρεια της Χιλής. Όμως, στην περιοχή **Κοκίμπο**, που βρίσκεται νότια του καταφυγίου, η τοπική επιχείρηση εξόρυξης **Andes Iron** σχεδίαζε να

εξορύσσει 12 εκατομμύρια τόνους σιδήρου και 150.000 τόνους χαλκού ετησίως καθώς και να κατασκευάσει ένα **νέο λιμάνι** για την αποστολή των μεταλλευμάτων. Εντούτοις, η αρμόδια υπουργική επιτροπή αποφάνθηκε ότι το έργο **δεν προσφέρει** επαρκείς **περιβαλλοντικές εγγυήσεις** και το απαγόρευσε, ευθυγραμμίζοντας την απόφασή της με τις προειδοποιήσεις πληθώρας περιβαλλοντικών ομάδων.

«Τα μέτρα αντιστάθμισης της ζημιάς στο περιβάλλον ήταν **ανεπαρκή** και δεν μπορούσαν να εγγυηθούν την **προστασία** των απειλούμενων ειδών, όπως ο πιγκουίνος του είδους **Humboldt**» δήλωσαν οι αρμόδιοι, προσθέτοντας «Δεν είμαστε ενάντια στην οικονομική ανάπτυξη ή τα έργα, που είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη της χώρας, αλλά αυτά θα πρέπει να προσφέρουν τις **κατάλληλες λύσεις** για τον **περιβαλλοντικό**

Πιγκουίνος Humboldt, διακρινόμενος από ροζ κύκλους γύρω από τα μάτια και μαύρη λωρίδα στο στήθος

αντίκτυπο που θα έχουν». ...Ακριβώς ίδια με μας και την εξόρυξη του χρυσού στη Χαλκιδική ένα πράμα!

Ο ΑΜΑΖΟΝΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ...ΠΑΛΙ!

Αντίθετα με τη Χιλή, στη **Βραζιλία** πρόσφατα η κυβέρνηση «**αποχαρκτηρίσε**» μία τεράστια ζώνη στις βόρειες περιοχές της χώρας **Αμάπα** και **Παρά** στον **Αμαζόνιο**, εντός της οποίας σκοπεύει να λειτουργήσει **ορυχεία χρυσού και χαλκού**, σε μία έκταση **46.000 τετραγ. χιλιομέτρων**, που ξεπερνά σε μέγεθος τη **Δανία!**

Οι ιθύνοντες διαβεβαιώνουν ότι οι **εννιά ζώνες(!)** με **δάση και καταφύγια**, που έχουν κριθεί προστατευόμενες **μέσα** στην έκταση αυτή, θα εξακολουθήσουν να απολαμβάνουν τη δέουσα **θεσμική προστασία**. Ωστόσο, αρκετές είναι οι **περιβαλλοντικές οργανώσεις** και οι ακτιβιστές, που εκφράζουν τις αμφιβολίες τους για το κατά πόσο θα τηρηθούν αυτές οι υποσχέσεις και μιλούν για τη «**μεγαλύτερη επίθεση στον Αμαζόνιο**» τα τελευταία 50 χρόνια.

Παρόμοιους φόβους διατηρεί και ο επικεφαλής της **WWF** στην Βραζιλία, που πριν από καιρό προειδοποιούσε σε έκθεσή της ότι η εξόρυξη χρυσού

Κινδυνεύει το δάσος του Αμαζονίου στη Βραζιλία

και χαλκού στην περιοχή θα οδηγήσει σε εκτεταμένη **αποψίλωση** των δασών και **μόλυνση** των φυσικών αποθεμάτων **νερού**, οδηγώντας στην **καταστροφή** της **βιοποικιλότητας**. Ταυτόχρονα ανέφερε πως η επίμαχη περιοχή είναι προστατευόμενη ζώνη, εκφράζοντας την ανησυχία της και για το ενδεχόμενο **σύγκρουσης** μεταξύ **ιθαγενών** που ζουν εκεί και ανταγωνίζονται υπό συνθήκες σχετικής απομόνωσης.

«ΤΑ ΟΜΟΡΦΑ ΠΟΥΛΙΑ ΚΟΥΡΝΙΑΖΟΥΝ ΣΕ ΟΜΟΡΦΑ ΔΕΝΤΡΑ» (Κινέζικη παροιμία)

Πρόσφατη έκθεση του **Περιβαλλοντικού Προγράμματος του ΟΗΕ (UNEP)** αποκαλύπτει ότι μέχρι σήμερα έχουν κατατεθεί συνολικά **894 μηνύσεις** και **αγωγές** σε συνολικά **24 χώρες** εναντίον **κυβερνήσεων**, αλλά και **εταιρειών ορυκτών καυσίμων**, καταγγέλλοντας την αδράνειά τους στο φλέγον πρόβλημα της **κλιματικής αλλαγής**, ενώ οι χώρες με τέτοιες υποθέσεις έχουν τριπλασιαστεί από το 2014 έως σήμερα.

Οι περισσότερες προσφυγές (654) έχουν κατατεθεί στις **ΗΠΑ** και ακολουθούν η **Αυστραλία** (80) και η **Βρετανία** (49). Σε αρκετές περιπτώσεις, οι ενάγοντες κερδίζουν τις δίκες, όπως το 2015, όπου η **περιβαλλοντική οργάνωση Urgenta** δικαιώθηκε και κατάφερε να αναγκάσει την κυβέρνηση της **Ολλανδίας** να δεσμευτεί σε μεγαλύτερες μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις αποτυχίας, όπως η απόφαση της **αυστραλιανής δικαιοσύνης** να μην ακυρώσει την έγκριση κατασκευής **μεγάλου ανθρακωρυχείου**, όπως ζητούσε η οργάνωση **Australian Conservation Foundation!** Εντούτοις, οι τέσσερις μεγαλύτερες τράπεζες της **Αυ-**

Σπουργίτης σε δέντρο...Δεν είναι ΠΑΝΤΟΥ αυτονόητο!

στραλίας αρνήθηκαν μετά τις καταγγελίες να επενδύσουν στο αμφιλεγόμενο νέο ανθρακωρυχείο, ενώ σε παγκόσμιο επίπεδο, επίσης, **700 οργανισμοί** σε **76 χώρες** έχουν δεσμευτεί ήδη να σταματήσουν τις επενδύσεις σε ορυκτά καύσιμα.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΟ

☑ Στα τέλη του Ιούλη τέθηκε σε λειτουργία στο **Νέο Δελχί** το **πρώτο τρένο** των ινδικών σιδηροδρόμων εξοπλισμένο με **ηλιακούς συλλέκτες**, που θα τροφοδοτούν πλήρως τους ανεμιστήρες, το φωτισμό και τις οθόνες στα βαγόνια ακόμα και τη νύχτα. Η κυβέρνηση αναμένει ότι έτσι θα **εξοικονομήσει** ετησίως περίπου 21.000 λίτρα **πετρελαίου ντίζελ**, ενώ η παραγωγή **CO₂** θα **μειωθεί** κατά 9 τόνους ανά τρένο! Ηλιοσυλλέκτες πρόκειται να τοποθετηθούν και σε άλλα 24 τρένα τους επόμενους έξι μήνες, ενώ με τη χρήση βιολογικών τουαλετών, **βιοκαυσίμων** και **αιολικής ενέργειας** αυτά θα γίνουν ακόμα πιο **φιλικά** προς το **περιβάλλον**.

☑ Στις αρχές του Αυγούστου η αμερικανική εταιρεία **AquaBounty Technologies** ανακοίνωσε ότι πούλησε τους πρώτους 4,5 τόνους **γενετικά τροποποιημένου σολομού** στην αγορά του **Καναδά!** Ουσιαστικά είναι η **πρώτη φορά**, που ένα **μεταλλαγμένο ζώο** πουλιέται ως **τροφή** στη λιανική αγορά! Επίσης, **δεν απαιτήθηκε(!)** αυτό να φέρει **σήμανση** της τροποποίησης, συνεπώς ο καταναλωτής δεν μπορεί να το ξέρει - κάτι που έχει εξοργίσει **ακτιβιστές και πολιτικούς** ιδίως στις **ΗΠΑ**, οι οποίοι απαιτούν να γνωρίζει ο **καταναλωτής** τι τρώει!

☑ Η **Κόστα Ρίκα**, χώρα της Κεντρικής Αμερικής 4,8 εκατομμυρίων κατοίκων σκοπεύει να γίνει η **πρώτη χώρα** στον κόσμο που **εξαλείψει όλα** τα **πλαστικά μιας χρήσης**. Η απαγόρευση θα περιλαμβάνει εκτός από τις πλαστικές σακούλες και τα **μπουκάλια νερού**, τα **πλαστικά μαχαιροπήρουνα**, τα **καπάκια** και άλλα μικρά πλαστικά. Η κυβέρνηση οραματίζεται ότι αυτό θα επιτευχθεί πλήρως μέχρι το 2021, προσφέροντας κίνητρα και θέτοντας περιορισμούς στους προμηθευτές, ενώ ταυτόχρονα θα επενδύσει σε **έρευνα** και **ανάπτυξη** και θα πάρει και άλλες πρωτοβουλίες, όπως την **αντικατάσταση** προϊόντων μιας χρήσης με **καινοτομίες**, όπως **υλικά** με βάση την **οξική κυτταρίνη**.

Αφιέρωμα

Επιμέλεια: Γιώργος Βασιλακόπουλος

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Γοητευτική χώρα, με πανέμορφες πόλεις και υπέροχα φυσικά τοπία, ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΠΑΝΤΟΥ, περιγράφουν με λίγες λέξεις την Πορτογαλία, που επισκέφθηκε η ΟΙΚΙΠΑ αυτό το καλοκαίρι. Ένα οδοιπορικό πλούσιο σε εμπειρίες και εντυπώσεις, σε ένα όμορφο κλίμα, που για μια ακόμα φορά οι συνταξιδευτές της οικο-παρέας μας δημιούργησαν.

ΠΟΡΤΟ

Πρώτος σταθμός του προορισμού μας το Πόρτο, όπου φτάνουμε αεροπορικώς μέσω Ζυρίχης. Μετά την εγκατάστασή μας στο ξενοδοχείο, κάνουμε υπό βροχή (!) μια πρώτη βόλτα, στα γραφικά δρομάκια της μεσαιωνικής πόλης, που σιγά σιγά μας αποκαλύπτει τη γοητεία της. Αιώνια κτήρια, μπαρόκ ναοί, πλακόστρωτα καντούνια, συνθέτουν ένα πανέμορφο ιστορικό κέντρο, που δικαιολογημένα η UNESCO έχει συμπεριλάβει στα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Σήμα κατατεθέν της πόλης ο ποταμός Ντούρο, που ζωγραφίζει τα δύο πρόσωπα της πόλης. Από τη μια πλευρά η γραφική Ριμπέιρα μπροστά από την παλιά πόλη με τα παραδοσιακά πολύχρωμα σπιτά-

κια των φαράδων, τις πλακόστρωτες πλατείες και τα στενά δρομάκια. Από την άλλη πλευρά η «μεθυστική» περιοχή της **Gaia** με τα κελάρια παλαίωσης του περίφημου κρασιού πόρτο και τη σύγχρονη πόλη στα μετόπισθεν.

Φυσικά τους τοίχους πολλών κτηρίων – όπως συμβαίνει σε όλη τη χώρα – καλύπτουν διαφορετικές εκδοχές των αζουλέζου (παραδοσιακά διακοσμητικά πλακίδια σε διάφορα σχέδια και χρωματισμούς), μια πρακτική που εισήγαγαν στη χώρα οι Μαυριτανοί, τον 16° αιώνα.

Την επόμενη μέρα το πρωί, με ξεναγό μας την Τάνια, διασχίζουμε με το λεωφορείο μας την πανέμορφη λεωφόρο Μπόα Βίστα, για να καταλήξουμε στην ομώνυμη ακτή, όπου απολαύσαμε μια επιβλητική θέα στον Ατλαντικό. Στη

συνέχεια διασχίζουμε την εντυπωσιακή γέφυρα **PONTE LUIS** (μνημείο και αυτή πολιτιστικής κληρονομιάς) και πηγαίνουμε στην ονομαστή κάβα ΚΑΛΕΜ, όπου είχαμε μια ενδιαφέρουσα ξενάγηση στα κελάρια, σχετικά με την παραγωγή και ωρίμανση του φημισμένου κρασιού από σταφύλια της κοιλάδας του Ντούρο. Εντυπωσιάζει η υποδομή και οργάνωση των εσωτερικών χώρων σε αντίθεση με την εγκατάλειψη της «δικής μας» ΑΧΑΙΑ CLAUD...

Μετά την απαραίτητη οινογευσία και το σχετικό shopping από την Κάβα, επιστρέφουμε στο ιστορικό κέντρο, για να συνεχίσουμε την ξενάγησή μας πεζή ξεκινώντας από τον επιβλητικό καθεδρικό ναό με την εκπληκτική θέα σε ολόκληρη την πόλη. Συνεχίζουμε με τον κε-

ντρικό σιδηροδρομικό σταθμό, που θεωρείται ένας από τους πιο όμορφους στον κόσμο. Η εσωτερική διακόσμηση με 20000 πλακάκια αζουλέζου αναπαριστά διάφορα μέσα μεταφοράς, αγροτικές εκδηλώσεις και ιστορικές στιγμές της χώρας.

Η ξενάγηση ολοκληρώνεται στο εκπληκτικό κέντρο της πόλης με τα μπαρόκ κτίρια και το εντυπωσιακό Δημαρχείο να δεσπόζει στην κορυφή της κεντρικής πλακόστρωτης πλατείας. Στον ελεύθερο χρόνο που ακολουθεί ανακαλύπτουμε τις μοναδικές ομορφιές της πόλης, όπως η πολύχρωμη παραδοσιακή κεντρική Αγορά, η χρυσοποίκιλη εσωτερικά εκκλησία του Σαν Φραντσίσκο, οι φανταστικοί κήποι Κρυστάλ Παλλάς κλπ.

ανεβήκαμε τα εκατοντάδες σκαλοπάτια με τα γραφικά παρεκκλήσια, όπου αναπαριστώνται με ωραία αγάλματα στιγμές από τα πάθη του Χριστού, στοιχειοθετώντας ένα πνευματικό ανοδικό ταξίδι ως την ανάσταση.

Ακολουθεί περιήγηση στην ονομαστή Μπράγκα, όπου εκτός των άλλων εντυπωσιάζει ο κήπος Σάντα Μπάρμπαρα (17^{ος} αι) με τα πλακόστρωτα μονοπάτια και τα ανθοστολισμένα παρτέρια του. Η επίσκεψη στο γραφικό Γκιμαράες (γενέτειρα του πρώτου βασιλιά της χώρας) ξεκινά από την μεσαιωνική κεντρική πλατεία Λάργκο ντε Ολιβείρα, ένα πραγματικό κόσμημα, που σε ταξιδεύει στο παρελθόν. Ακολουθώντας τον όμορφο στενό πεζόδρομο, εντοπίζουμε πολλά όμορφα σημεία της πόλης, για να καταλήξουμε στο Καστέλου Σάου Μιγκέλ (10^{ος} αι) με τους 8 επιβλητικούς πύργους του και την μοναδική θέα στην πόλη.

Επιστρέφουμε στο Πόρτο για μια τελευταία βόλτα, που καταλήγει βεβαίως στα γραφικά ταβερνάκια της Ριμπέιρα με ψαρομεζέδες και άλλες παραδοσιακές λιχουδιές, εν μέσω εορταστικών εκδηλώσεων για την παρουσίαση της ... νέας φανέλας της ομώνυμης ομάδας!

ΜΠΡΑΓΚΑ ΓΚΙΜΑΡΑΕΣ

Τρίτη μέρα του οδοιπορικού μας με μια ημερήσια εκδρομή στη Βόρεια Πορτογαλία. Πρώτη επίσκεψη στο φημισμένο θρησκευτικό κέντρο Μπομ Ζέζους ντου Μόντε με την γιγαντια μπαρόκ σκάλα, κατασκευασμένη το 1811 από γρανίτη, να οδηγεί σε ένα όμορφο ναό και άλλους υπαίθριους χώρους. Πολλοί εξ ημών

ΚΟΪΜΠΡΑ

Τέταρτη μέρα και αποχαιρετάμε το Πόρτο, με τις καλύτερες εντυπώσεις από την «αγαπησιάρικη» αυτή πόλη. Τόπος προορισμού μας η Λισαβόνα με ενδιάμεση ολιγόωρη στάση στην Κοΐμπρα. Γενέτειρα 6 βασιλέων και έδρα του παλιότερου Πανεπιστημίου της Πορτογαλίας, η Κοΐμπρα τιμάται από τους Πορτογάλους όσο καμία άλλη πόλη, αφού εδώ θεωρούν ότι βρίσκονται οι ρίζες του έθνους τους.

Πρώτη επίσκεψη στον παλιό καθεδρικό ναό, που θεωρείται το ωραιότερο ρομανικό κτίριο της Πορτογαλίας, όπου βιώσαμε για λίγο την κυριακάτικη λειτουργία. Μέσα από γραφικά πλακόστρωτα δρομάκια, καταλήγουμε στην αυλή του φημισμένου Πανεπιστημίου (ιδρύθηκε το 1290) με την ονομαστή βιβλιοθήκη, την πανέμορφη Καπέλα ντε Σάου Μιγκέλ, και το μπαρόκ κωδωνοστάσιο - σύμβολο της πόλης.

Ολοκληρώνουμε τη βόλτα μας σε άλλα αξιοθέατα, για να συνεχίσουμε το ταξίδι μας προς την πρωτεύουσα. Μετά την εγκατάσταση στο ξενοδοχείο μας, επισκεπτόμαστε το μουσείο Καλούστε Γκουλμπενκιάν, που διαθέτει μια από τις ωραιότερες συλλογές έργων τέχνης στην Ευρώπη. Το παλιό αρχοντικό, με τον υπέροχο κήπο που το περι-

βάλλει και τα πλούσια εκθέματα, είναι δωρεά στην πόλη του Αρμένιου μεγιστάνα του πετρελαίου Γκουλμπενκιάν.

Στη συνέχεια μεταβαίνουμε στο κέντρο για μια πρώτη γνωριμία με την πόλη. Κάποιοι εξ ημών πήραν το περίφημο τουριστικό τρενάκι «28» για μια πιο ξεκούραστη περιήγηση.

ΛΙΣΑΒΟΝΑ

Η πέμπτη μέρα είναι αφιερωμένη στην πρωτεύουσα. Η επτάλοφη πόλη, στη βόρεια όχθη του ποταμού Τάγου, θεωρείται από πολλούς ως η πιο νοσταλγική πόλη της Ευρώπης! Διαθέτει είκοσι αιώνες ιστορίας, συνδυάζοντας μια κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα με μια αύρα από το παρελθόν. Ο μεγάλος σεισμός του 1755 ήταν η αφορμή για την πλήρη ανοικοδόμηση του ιστορικού κέντρου Μπάιζα με όμορφους συμμετρικούς δρόμους, εντυπωσιακά ομοιόμορφα νεοκλασικά κτίρια και επιβλητικές πλατείες και αλές.

Η βόλτα μας, με ξεναγό τη Σοφία, ξεκινά από την Αλφάμα, την παλαιότερη γειτονιά της Λισαβόνας. Τα παμπάλαια κτίρια επενδυμένα με τα αζουλέζου, τα πλακόστρωτα δρομάκια κάτω από τα λουλουδιασμένα μπαλκόνια με τις πολύχρωμες μπουγάδες, καταλήγουν σε μικρές πλατείες και

γραφικές ταβερνούλες. Στην περιοχή δεσπόζει ο καθεδρικός ναός με τη ρομανική πρόσοψη των διδύμων πύργων-κωδωνοστασίων. Μετά από μια σύντομη στάση στην Πόρτα ντε Σολ με την εντυπωσιακή θέα, περιδιαβαίνουμε τα καλντερίμια, για να μεταβούμε στη συνέχεια στην Μπάιζα για μια βόλτα στο ιστορικό κέντρο.

Ακολουθεί ελεύθερος χρόνος με κάποιους από τους συνταξιδευτές να επισκεπτονται το ονομαστό Ενυδρείο της Λισαβόνας (δεύτερο μεγαλύτερο του κόσμου), την επίσης γοητευτική συνοικία Μπάιρου Άλτου και άλλα αξιοθέατα.

Το βράδυ οι περισσότεροι από την παρέα μας είχαμε μια μοναδική εμπειρία. Μια μουσική βραδιά με ζωντανή παραδοσιακή μουσική φάντο, σε παραδοσιακό εστιατόριο της πόλης, μέσα σε μια ατμόσφαιρα μυσταγωγίας!

Η λέξη φάντο σημαίνει μοίρα με τη μουσική να εκφράζει την επιθυμία και τη θλίψη. Όμορφοι στίχοι για τα πάθη του έρωτα, τις δυσκολίες της ζωής και τη νοσταλγία μιας πόλης, που έχει δεθεί μαζί της εδώ 150 χρόνια. Η διάσημη αυτή μουσική, που συνοδεύεται από την γκιτάρα και τη βιόλα, χρωσάει πολλά βεβαίως στην Αμαλία Ροντρίγκεζ, είδωλο για τους Πορτογάλους και

κυριότερη ερμηνεύτρια του φάντο επί 50 χρόνια.

ΠΑΛΑΣΙΟΥ ΝΤΑ ΠΕΝΑ ΚΑΒΟ ΝΤΕ ΡΟΚΑ ΚΑΣΚΑΪΣ

Η έκτη μέρα είναι αφιερωμένη στο εθνικό πάρκο Σίντρα - Κασκάις. Πρώτος σταθμός το Παλάσιου ντα Πένα, που δεσπόζει στην ψηλότερη κορφή της Σιέρα ντε Σίντρα. Το εντυπωσιακό αυτό ανάκτορο του 19ου αιώνα (σήμερα μουσείο) αποτελεί το κυριότερο αξιοθέατο του εθνικού πάρκου.

Παίρνοντας φρέσκες ανάσες, περιδιαβαίνουμε τα δρομάκια του όμορφου πάρκου, που το περιβάλλει, και αναχωρούμε για το φημισμένο ακρωτήριο Κάμπο ντε Ρόκα. Μια μικρή βλάβη στο ένα λεωφορείο δεν πτόησε το ηθικό της παρέας μας, που έφτασε αισίως τελικά στο δυτικότερο άκρο της Ευρώπης, σε ένα απόκρημνο ανεμοδαρμένο τοπίο, με φόντο το απέραντο γαλάζιο του Ατλαντικού ωκεανού.

Σύντομη στάση για θέαση και φωτογραφίες και αναχώρηση στη συνέχεια για το παραθαλάσσιο τουριστικό θέρετρο Κασκάις, όπου γευόμαστε τις τοπικές σπεσιαλιτέ. Επιστροφή

το απόγευμα στη Λισαβόνα για μια ακόμα βόλτα στην αρχοντική πόλη.

ΜΠΕΛΕΜ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Τελευταία μέρα στην Λισαβόνα και Πορτογαλία.

Εκμεταλλευόμαστε τον ελεύθερο χρόνο μας μέχρι τη μεσημεριάνικη πτήση για μια επίσκεψη στο Μπέλεμ, στις εκβολές του ποταμού Τάγου. Από εδώ ξεκινούσαν οι εξερευνητές για τις μεγάλες ανακαλύψεις, τη χρυσή εποχή της Πορτογαλίας. Η περιοχή, που έχει χαρακτηριστεί ως Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς, διαθέτει τρία από τα σημαντικότερα μνημεία της Ευρώπης: τον Πύργο του Μπέλεμ (15ος αι), ένα φρούριο-κόσμημα στη δεξιά όχθη του Τάγου, το Μνημείο των Ανακαλύψεων με τον Ερρίκο το Θαλασσοπόρο, που κρατά στα χέρια του μια καραβέλα, όπου και φωτογραφηθήκαμε και τέλος τη Μονή των Ιερουσιμιτών (15ος -16ος αιώνας) ένα θαυμαστό αρχιτεκτονικό επίτευγμα του μανουελίνου (τοπικό στυλ), που χαρακτηρίζεται από θαλασσινά μοτίβα και περίτεχνη διακόσμηση. Αυτό το τελευταίο δεν μπορούσαμε να το επισκεφθούμε λόγω...δοκιμών για την ορκωμοσία των μελλοντικών πορτογάλων αστυνομικών!

Κάπου εδώ τελειώνει το οδοιπορικό της οικοπαρέας μας στην όμορφη Πορτογαλία, με άριστα συναισθήματα και εντυπώσεις.

Επιστρέφουμε στην Ελλάδα με τους στίχους του Νιόνιου να μας συντροφεούν:

«Να μας έχει ο Θεός καλά, πάντα ν' ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε», συνταξιδεύοντας βεβαίως-βεβαίως!

Η κατεδάφιση των Μαύρων Βουνών μπορεί να σταματήσει τώρα!

ΜΕ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Ν/Σ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΤΟΜΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Μια από τις «πληγές» του Εθνικού Πάρκου Κοτυχίου - Στροφυλιάς είναι η λατομική ζώνη των Μαύρων Βουνών. Χρόνια αγωνιζόμαστε να τερματίσουν τη λειτουργία τους, την κατεδάφιση ουσιαστικά των Μαύρων Βουνών, αλλά χωρίς αποτέλεσμα!...

Το νέο νομοσχέδιο για τη λατομική δραστηριότητα, το οποίο τέθηκε σε διαβούλευση από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας (<http://www.opengov.gr/minenv/?p=8698>), η οποία και έγινε μέσα στο καλοκαίρι, παρέχει την ευκαιρία να λυθεί ρεαλιστικά το πρόβλημα - ντροπή της παρουσίας λατομικής ζώνης μέσα στην Α' Ζώνη ενός Εθνικού Πάρκου, την Α' Ζώνη του Εθνικού Πάρκου Στροφυλιάς - Κοτυχίου.

Το νομοσχέδιο δεν έχει έλθει ακόμη στη Βουλή. Κάνουμε έκκληση στους βουλευτές Αχαΐας και Ηλείας να ασχοληθούν ενεργά με το θέμα και να υποστηρίξουν την πρόταση της Περιφέρειας για διευκόλυνση της ανεύρεσης λατομικών ζωνών.

Η λειτουργία των Λατομείων Αράξου στα Μαύρα Βουνά, ένα χαμηλό ασβεστολιθικό σχηματισμό στα βόρεια της έκτασης του Εθνικού Πάρκου, αποτελεί μια ανοιχτή πληγή, γιατί η περιοχή είναι ενδιαίτημα σπάνιων ενδημικών φυτών αλλά και αρπακτικών πτηνών.

Τα **Λατομεία Αράξου**, στο πλαίσιο της ειδικής νομοθεσίας, με την οποία ιδρύθηκε το

Εθνικό Πάρκο Κοτυχίου - Στροφυλιάς, ήτοι της ΚΥΑ 12365 ΦΕΚ 15 της 29-4-2009, έχουν χαρακτηριστεί ως «**Ζώνη ΒΑ**», στην οποία προσδίδονται προσωρινός χαρακτήρας μέχρι την **1-1-2011**, οπότε και όφειλε να ενταχθεί στην Α' Ζώνη (Ζώνη Προστασίας της Φύσης), λόγω των προστατευτέων πτηνών και φυτών τους. Όμως η λειτουργία των λατομείων συνεχίστηκε, προφανώς σε βάρος των σκοπών προστασίας της φύσης της εν λόγω ΚΥΑ, με διαδοχικές αποφάσεις παράτασης, και με αιτιολογικό την «περιβαλλοντική αποκατάσταση» του υπό λατομική εκμετάλλευση χώρου, με την τελευταία από αυτές να λήγει στο τέλος του νέου ΕΣΠΑ, ήτοι το 2020. Μια ρύθμιση, που έγινε κατά την ταραγμένη προεκλογική περίοδο του Δεκεμβρίου 2014.

Οι έρευνες της Περιφέρειας (και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης προηγουμένως) για ανεύρεση νέας κατάλληλης λατομικής περιοχής στην Αχαΐα δεν απέδωσαν αποτέλεσμα, διότι, όπως έχει ανακοινωθεί, υπάρχουν μεν κατάλληλοι ασβεστολιθικοί όγκοι, δεν πληρούνται όμως οι προβλεπόμενες αποστάσεις από οικισμούς και άλλα σημεία ενδιαφέροντος.

Οι παρατάσεις λειτουργίας των Λατομείων Αράξου είναι μια πονεμένη ιστορία, που κάποιες φορές συνοδεύτηκε και από σκληρές απείρου κάλλους, ου μην αλλά και ωμού εκβιασμού με βαριά μηχανήματα εργολάβων να κλείνουν τους δρόμους της Πάτρας.

Πρόσφατα, η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας

πρότεινε στην κυβέρνηση με το 134642/247 της 18-5-2017 έγγραφό της, που υπογράφεται από τον Αντιπεριφερειάρχη Αχαΐας Γρ. Αλεξόπουλο, μια ρεαλιστική λύση του προβλήματος, λύση που η *Οικολογική Δυτική Ελλάδα* χρόνια τώρα υποστηρίζει.

Συγκεκριμένα προτείνεται να τροποποιηθεί η παράγραφος 4α του άρθρου 3 του Ν. 1428/1984, όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 11 του Ν. 4203/2013, και να διαμορφωθεί ως εξής:

«4α. Σε νησιωτικές περιοχές, στις οποίες η στενότητα των χώρων δεν παρέχει τη δυνατότητα τήρησης της απόστασης των χιλίων (1.000) μέτρων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2115/1993, ή σε παραμεθόριες περιοχές, στις οποίες υφίσταται επιτακτική ανάγκη εξασφάλισης αδρανών υλικών για την ομαλή λειτουργία της αγοράς και την εκτέλεση δημοσίων έργων, (αρχή πρότασης τροποποίησης) ή σε Περιφερειακές Ενότητες, όπου η Επιτροπή της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν.1428/84 μετά το πέρας της σχετικής προβλεπόμενης έρευνας αποφανθεί με τεκμηριωμένη έκθεσή της ότι δεν εντοπίσθηκε στην Περιφερειακή Ενότητα καμία περιοχή, που να πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζει η λατομική νομοθεσία για να καθορισθεί ως λατομική περιοχή, (**τέλος πρότασης τροποποίησης**) είναι δυνατός ο περιορισμός της απόστασης αυτής, από μέρος ή από το σύνολο των ορίων της λατομικής περιοχής, με τη σχετική απόφαση καθορισμού της.»

Καλούμε την Περιφέρεια να επιμείνει και να υποστηρίξει άμεσα και σθεναρά την πρότασή της, αλλά και το Υπουργείο να την συμπεριλάβει στο νέο νομοσχέδιο.

Καλούμε τους βουλευτές Αχαΐας και Ηλείας, οι οποίοι έχουν γραπτάς ενημερωθεί, να υποστηρίξουν τη λύση που προτείνει η Περιφέρεια.

Η συνέχιση της λειτουργίας των Λατομείων Αράξου και μετά το 2020 θα οδηγήσει στην πλήρη κατεδάφιση των Μαύρων Βουνών, μια ντροπιαστική κατάσταση, απολύτως ασύμβατη με την Α' Ζώνη ενός Εθνικού Πάρκου.

Η ώρα της λύσης του προβλήματος, που **μάλιστα μπορεί να έλθει και πριν το 2020**, είναι τώρα.

Τα βρωμόδεντρα επιτίθενται στον κήπο του Σκαγιοπουλείου!

Ο **Αείλανθος** ο υψηλότετος (*Ailanthus altissima*), κοινώς βρωμόδεντρο, λόγω της άσχημης μυρωδιάς των φύλλων του, είναι το συχνά απαντώμενο και βλαπτικό εισβολικό φυτικό είδος στη χώρα μας. Το βρίσκει κανείς παντού: σε πλατείες, σε άκρες δρόμων, σε ελάχιστα κενά των πεζοδρομίων, σε ρείθρα εθνικών οδών, όπου δε δημιουργεί συνεχείς πυκνές συστάδες και δεν αφήνει άλλο είδος να φυτρώσει.

Ο αείλανθος παράγει τοξικές ουσίες (κουασσινοειδή), που παρεμποδίζουν την ανάπτυξη άλλων ειδών. Έχει ταχύτατη ανάπτυξη και μεγάλη αναπλαστική δύναμη, αν σπάσει ή αλλιώς καταστραφεί ο βλαστός του. Επιφυλασσομάστε για μια ευρύτερη ανάλυση της οικολογικής ζημιάς, που προκαλεί η εξάπλωση του δέντρου αυτού στο μεσογειακό μας οικοσύστημα. Το παρόν σημείωμα αποσκοπεί να

καταγράψει την επιθετική παρουσία του είδους αυτού **στον κήπο του Σκαγιοπουλείου**. Η περιποίηση του χώρου μπροστά από το διατηρητέο κεντρικό κτίριο και η κοπή των ξερών λεμονιών, που υπήρχαν εκεί, έδωσε χώρο στο εισβολικό αυτό είδος, που έσπευσε να αρχίσει να γεμίζει.

Είναι ανάγκη και στον χώρο, για τον οποίο μιλάμε, αλλά και αλλού στον Κήπο του Σκαγιοπουλείου να καταπολεμηθεί άμεσα και αποτελεσματικά το είδος αυτό, προτού καλύψει ακόμη περισσότερη έκταση και τα δέντρα αυτά μεγαλώσουν πολύ, κάτι που, όπως προαναφέραμε, συμβαίνει εκπληκτικά γρήγορα.

Καταπολέμηση τώρα και φύτευση ειδών της δικής μας χλωρίδας είναι επιβεβλημένες ενέργειες.

Γ.Κ.

Η ανάπτυξη της καταστροφής!

Στη δεκαετία του 1980 ο ανεπτυγμένος κόσμος μάθαινε έκπληκτος για ένα άγνωστο κράτος, το νησί **Ναούρου**, με προκλητικό πλούτο, συγκρίσιμο μόνο με το σημερινό Ντουμπάι. Υπερπολυτελή αυτοκίνητα, ο αρχηγός της αστυνομίας είχε μια Λαμποργκίνι, μοτοσικλέτες μεγάλου κυβισμού, ιδιόκτητα ελικόπτερα για ρομαντικές βόλτες και άφθονα ταχύπλοα και γιοτ.

Το νησί αυτό είχε ονομαστεί από τους Ευρωπαίους επισκέπτες του «**Νησί της Ευτυχίας**», γιατί ήταν ένας πραγματικός παράδεισος, **πριν βέβαια από την ανάπτυξή του**. Μια τροπική όαση με κοκοφοίνικες και πλούσια παραγωγή σε μπανάνες, μάνγκο και άλλα τροπικά φρούτα. Η γη ήταν εξαιρετικά γόνιμη και απέδιδε πλούσιες σοδειές. Το νησί είχε πλήρη αυτάρκεια. Άφθονο ήταν το κυνήγι και το ψάρεμα. Τα σπίτια ήταν καλύβες αχυρένιες, φτιαγμένες με τέτοια δεξιοτεχνία που άντεχαν σε όλα τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Ζεστές τον χειμώνα, δροσερές το καλοκαίρι. Δεν υπήρχαν αρρώστιες και οι άνθρωποι πέθαιναν από βαθιά γεράματα. **Όλα αυτά πριν από την ανάπτυξη.**

Το νησί αυτό έχει εμβαδόν μόλις 21 τετραγωνικά χιλιόμετρα και οι κάτοικοί του δεν ξεπερνούν τους 10.000. Είναι ανεξάρτητο κράτος, αλλά **προτεκτοράτο της Αυστραλίας**. Γι' αυτό και δεν έχει στρατό. Την άμυνά του την έχει αναλάβει η Αυστραλία. Έχει μόνο αστυνομία, που διαθέτει 50 υπαλλήλους. Τι συνέβη και το νησί αυτό έγινε τόσο πλούσιο; Υπήρχε εκεί **αμιγής φωσφορίτης**, ένα πολύτιμο γεωργικό λίπασμα. Και οι εταιρείες εξόρυξης επένδυσαν.

Το νησί άρχισε να αναπτύσσεται με ιλιγγιώδη ταχύτητα και παράλληλα αυτοκτονούσε. Αυτός ο παράδεισος αποψιλώθηκε ολοσχερώς και έγινε ένα ...σουρωτήρι, ένα νεκρό κέλυφος ακατοίκητο και άγονο. Οι κάτοικοι μεταφέρθηκαν στα παράλια, σε μοντέρνες πολυκατοικίες, όπου όλα τα δωμάτια είχαν κλιματισμό. Όλα τα τρόφιμα έρχονταν επεξεργασμένα και κανείς δεν μαγείρευε. Αποτέλεσμα, οι κάτοικοι να γίνουν υπέρβαροι και διαβητικοί και ο μέσος όρος ζωής πολύ χαμηλός. Και όταν εξαντλήθηκαν τα κοιτάσματα του φωσφορίτη και έμειναν χωρίς εισόδημα, δημιούργησαν ένα ταμείο, για να επενδύσουν σε ακίνητα στην Αυστραλία και στη Χαβάη. **Και έπαθαν καταστροφή.** Και όπως είχαν μάθει να ζουν παρασιτικά, έκαναν το νησί τους βιομηχανία για ξέπλυμα μαύρου χρήματος. 400 τράπεζες είχαν την έδρα τους στο νησί. Δηλαδή μία τράπεζα ανά 25 κατοίκους. Ξεπλύθηκε ό,τι ήταν να ξεπλυθεί και σταμάτησε και αυτή η μπίζνα.

Το 90% του νησιού, εξαιτίας των εξορύξεων, είναι πλέον άγονο και ακατοίκητο. Άρα, παραγωγή μηδέν. Όλα πρέπει να εισαχθούν, ακόμα και το πόσιμο νερό. Το εξωτερικό χρέος έχει αγγίξει τα 800 εκατομμύρια δολάρια. Και η χώρα, δηλαδή ό,τι έχει απομείνει από αυτήν, βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Δίπλα σε αυτές τις συμφορές έρχεται και μια καινούργια: η στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει και οι απάνεμες και γραφικές αμμουδιές με τους κοκοφοίνικες βυθίζονται. Και οι ντόπιοι, εκεί που οι παππούδες τους ζούσαν σε ένα παράδεισο, βρίσκονται ναυαγοί σε ένα βρά-

χο στον ίδιο τους τον τόπο.

Έτσι όπως είχε γίνει το νησί, ήταν κατάλληλο μόνο για στρατόπεδο συγκέντρωσης-εξόντωσης. Κάτι σαν τη δική μας Γυάρο. Και αυτό έκανε η κυβέρνηση. Μίσθωσε στην Αυστραλία εκτάσεις της, για να γίνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών. Το Πολεμικό Ναυτικό και η Ακτοφυλακή της Αυστραλίας περιπολούν συνεχώς και οδηγούν τα πλοία των μεταναστών με προορισμό την Αυστραλία κατευθείαν στο Ναούρου, που απέχει 3.000 χιλιόμετρα από την Αυστραλία.

Οι μετανάστες, που προέρχονται κυρίως από Αφγανιστάν, Σρι Λάνκα, Ιράκ, Ιράν και Πακιστάν, στοιβάζονται σε σκηνές, σε τόσο άθλιες συνθήκες που η κυβέρνηση της Αυστραλίας απαγόρευσε την πρόσβαση δημοσιογράφων. Υπάρχουν πληροφορίες για εξεγέρσεις και συμπλοκές, λεηλασίες και πυρπολήσεις δημόσιων κτιρίων. Και αυτό που δημιουργεί θλίψη είναι πως οι ντόπιοι, μελλοντικοί κλιματικοί πρόσφυγες, δέχονται οι ίδιοι να γίνουν δεσμοφύλακες των σημερινών οικονομικών και πολιτικών προσφύγων. Το Ναούρου είχε προπαγανδιστεί από την αυστραλιανή κυβέρνηση ως υπόδειγμα ανάπτυξης, ως μια χώρα που τα έκανε όλα σωστά και όπως πρέπει, πάντα σύμφωνα με τους νόμους της αγοράς και τις αρχές του νεοφιλελευθερισμού.

Δεκάδες προπαγανδιστικές ταινίες γυρίστηκαν και προβλήθηκαν στις τηλεοράσεις όλου του κόσμου για το πώς ένας πρωτόγονος λαός, εν μια νυκτί, μετατράπηκε σε ευρωπαϊκό λαό, με κριτήριο την κατανάλωση, που ήταν από τις υψηλότερες του κόσμου. Μια τέτοια ανάπτυξη δοκιμάστηκε σε όλες τις αποικίες, αλλά χωρίς τις παροχές του Ναούρου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Αφρική, η οποία πριν γίνει αποικία ευημερούσε και η πείνα εκεί ήταν άγνωστη. Η παραγωγή της ήταν σύμφωνη με τις ανάγκες της. Με τους αποικιοκράτες η παραγωγή άλλαξε, σύμφωνα με τις ανάγκες των Ευρωπαίων αποικιστών και τα κέρδη τους φυσικά.

Λαοί αναλώσιμοι, χωρίς προοπτική και μέλλον. Η σημερινή μαζική μετανάστευση από την Αφρική στην Ευρώπη έχει τις ρίζες της στην «ανάπτυξη» της αποικιοκρατίας.

Και η Ελλάδα - στον «κόσμο» της - ζητάει επενδύσεις. **Σκουριές ίσον Ναούρου.** Περιμένετε...

Περικλής Κοροβέσης

Δημοσιεύτηκε στην «Εφημερίδα των Συντακτών» στις 15-7-2017

Αύγουστος και Σεπτέμβριος

Ο τελευταίος μήνας του καλοκαιριού και ο πρώτος του φθινοπώρου έχουν αναφερθεί σε πλήθος ποιήματα και στίχους τραγουδιών, πολλά από τα οποία ίσως μας είναι πολύ γνωστά και αγαπημένα. Παρακάτω μια μικρή ανθολόγηση από στίχους για τις ομορφιές και τις μνήμες του κάθε μήνα, στίχοι με φως, μυρωδιές και γεύσεις, εικόνες και ήχους με έμπνευση από τις ιδιαιτερότητες της ελληνικής φύσης κατά τους δύο αυτούς μήνες...

Ο Αύγουστος ελούζονταν μες στην αστροφεγγιά
 κι από τα γένια του έσταζαν άστρα και γιασεμιά

Αύγουστε μήνα και Θεέ σε σένανε ορκαζόμαστε
 πάλι του χρόνου να μας βρεις στο βράχο να φιλιόμαστε

Απ' την Παρθένο στον Σκορπιό χρυσή κλωστή να
 ράψουμε
 κι έναν θαλασσινό σταυρό στη χάρη σου ν' ανάψουμε

Οδυσσεάς Ελύτης, Τα Ρω Του Έρωτα
 (Μουσική: Λίνος Κόκοτος, Ερμηνεία: Ρένα Κουμιάτη)

Πίσω απ' τις γριλιές είναι το μεγάλο μεσημέρι.
 Τα σκόρπια σπίτια κάτω, κι ένα κόκκινο
 κάτω απ' το λόφο. Λίγο πιο πάνω, ζέρουμε,
 είναι η μεγάλη ασβεστομένη μάντρα. Από και
 κατεβαίνει η όροσιά προς τους ευκάλυπτους, κι ένα
 άρωμα
 από σάπια ροδάκινα σωριασμένα στο δρόμο.

Αζαφνα τα τζιτζίκια σόπασαν. Δυο ηλιοκαμένα σώματα
 στ' άσπρα σεντόνια. Βγάλε και το δαχτυλίδι σου –
 μου πιάνει ένα δικό μου χώρο στο μικρό σου δάχτυλο.

Γιάννης Ρίτσος, Μεσημέρι Αυγούστου
 Οδυσσεάς Ελύτης, Ο λέων της θαλάσσης,
 κολλάζ

Τίποτα δεν αντιστεκόταν,
 ήλιος μεσημεριού του Αυγούστου
 φλόγιζε τον πιχτόν αέρα, πύρωνε τις στέγες.

Στο καφενείο πίνουμε γκαζόζες
 κι οι σκοτούρες μας βουίζανε σα ζαλισμένες μύγες.

Ως τη στιγμή
 που θα 'βγαине στ' αντικρινό παράθυρο
 η Στέλλα.

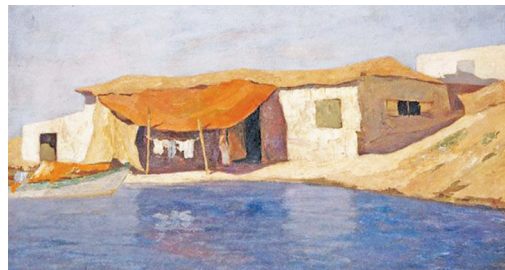
Στις τσίτινες μασχάλες της
 είχε δυο τρίγωνα κομμάτια αντηλιάς.

Τίτος Πατρίκιος, Αντηλιά, Λυσιμελής πόθος

Θα 'θελα αυτήν τη μνήμη να την πο...
 Μα έτσι εσβήσθη πια... σαν τίποτε δεν απομένει –
 γιατί μακριά, στα πρώτα εφηβικά μου χρόνια κείται.

Δέρμα σαν καμωμένο από γιασεμί...
 Εκείνη του Αυγούστου - Αύγουστος ήταν; η βραδιά.
 Μόλις θυμούμαι πια τα μάτια: ήσαν, θαρρώ, μαβιά...
 Α, ναι, μαβιά: ένα σαπφειρίνο μαβί.

Ποίηση: Κ. Π. Καβάφης, Μακριά
 (Μουσική: Δημήτρης Παπαδημητρίου - Ερμηνεία: Ελευθερία Αρβανιτάκη)
 Οικονόμου Μιχάλης, Το σπίτι του ψα

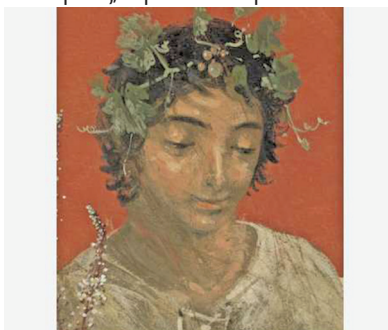

Ένας μικρός Σεπτέμβρης βάζει τα κλάμματα
 που στο σχολειό τον πάνε να μάθει γράμματα
 θέλει να παίζει ακόμα με τ' άστρα τ' ουρανού
 πριν έρθουν πρωτοβροχία και συννεφιάς στο νου
 πρωτάκι, σχολιαρούδι, του κλέβουν το τραγούδι,
 του κλέβουν το τραγούδι...

Ένας γλυκός Σεπτέμβρης στάζει το μέλι του
 σωστό παλικαράκι τρυγάει τ' αμπέλι του
 στα Σπάτα λινοβάτης, στο Κορωπί γαμπρός
 να τρέμουν τα κορίτσια στα βλέφαρά του μπρος
 φυσάει ο απηλιώτης, ο ζέφυρος της νιότης
 φυσάει ο απηλιώτης...

Ένας παλιός Σεπτέμβρης φίλος αχώριστος
 καθώς περνούν τα χρόνια γίνεται αγνώριστος
 το κόκκινο ραγίζει στα μήλα της Ροδιάς
 κίτρινα πέφτουν φύλλα στον κήπο της καρδιάς
 Η νύχτα μεγαλώνει, δίχτυα στο φως απλώνει,
 η νύχτα μεγαλώνει...

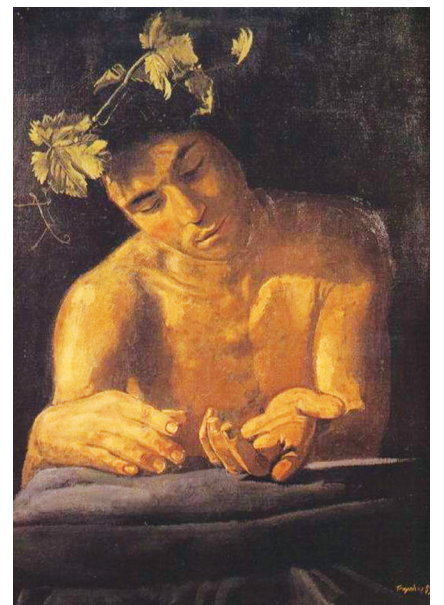
(Στίχοι: Ηλίας Κατσούλης - Μουσική- Ερμηνεία: Παντελής Θαλασσινός)
 *απηλιώτης: ο άνεμος λεβάντες (από την ισπανική λέξη levante, που σημαίνει ανατολή), η ονομασία απηλιώτης είναι ελληνική, και προέρχεται από τις λέξεις από και ήλιος, δηλαδή ο άνεμος που φυσάει από εκεί που βγαίνει ο ήλιος, την ανατολή.

Φωτεινή Στεφανίδη,
 Σεπτέμβρης (λεπτομέρεια)

Τις μέρες τις γλυκιές του Σεπτεμβρίου, όταν δεν έχει
 ακόμη
 βρέξει και είναι το άκουσμα των ήχων πιο αραιό και
 η
 γεύσις των ωρών και από του θέρους πιο πυκνή,
 όταν στους
 κήπους σκάνε τα ρόδια, και πάλλονται υγιτενεΐς οι
 στήμονες
 των λουλουδιών, και σφύζουν στις πορφύρες των
 φλεγόμενοι
 οι ιβίσκοι, όλοι σαν υπερβέβαιοι γαμβροί που στον
 νυμφών
 κτυπούν τις θύρες, τότε, σαν να 'ναι πάντα καλοκαίρι
 (γιατί
 όποια κι αν είναι η εποχή, ο πόθος είναι πάντα θέρος)
 αναγαλλιάζουν οι ψυχές, και ο Έρωτας, ο πιο
 ξανθός αρχάγγελος του Παραδείσου, βοά και λέγει
 στο κάθε που άγγιξε κορμί: Τα ρούχα πέτα, γύδσου.
 Τίποτε μη φοβάσαι.
 Έαρ, χειμώνας, θέρος-
 όπου κι αν είσαι-
 είναι η ρομφαία μου μαζί σου.

Α. Εμπειρικός, Οκτάνα, Αρχάγγελος του Σεπτέμβριον βοά μέσα στην πλάση

Γιάννης Τσαρούχης, Μεθυσμένος Διόνυσος

Αγίγνωρ Αστεριάδης, Τρύγος, χαρακτηριστικό

■ Νίκη Τσάμη

Ate Ao Fin Do Mundo! Μέχρι Το Τέλος Του Κόσμου!

Για μικρούς και για μεγάλους...

Το φετινό καλοκαιρινό ταξίδι της Κίνησης ήταν στην Πορτογαλία. Επηρεασμένη, λοιπόν, από αυτό θα ήθελα να γράψω για μια ιστορία αγάπης με πολλή περιπέτεια και ίντριγκες και θανάτους, βίαιους θανάτους.

Σχεδόν όλοι οι λαοί έχουν τους μύθους των λουλουδιών τους, οι οποίοι τις περισσότερες φορές μάς ιστορούν έρωτες, κυρίως ανεκπλήρωτους ή τραγικούς. Η Ινές της Πορτογαλίας, η «Νεκρή Βασίλισσα», έγινε βιβλία, μυθιστορήματα, όπερες, ταινίες, ζωγραφικοί πίνακες, αλλά λουλούδι δεν έγινε! Ίσως αξίζει να της αφιερώσουμε εμείς, όχι ένα λουλούδι, αλλά πολλά, γιατί και αυτή η ιστορία μάς περιγράφει την ανθρώπινη δυστυχία του να μην μπορεί «ο άνθρωπος», αυτό το ανώτερο, για κάποιους, ον, να επιλέξει τον ερωτικό του σύντροφο, αυτόν που καλεί η φύση και το δεύτερο «βασικό ένστικτο», αλλά να επιβάλλεται από κοινωνικούς και άλλους λόγους σκοπιμότητας, σε όλα τα κοινωνικά στρώματα ή και το χειρότερο (!) να απαγορεύεται παντελώς!

Βρισκόμαστε στα μέσα του 14^{ου} αιώνα και στην Πορτογαλία βασιλιάς είναι ο Αλφόνσο ο Δ΄ και πρέπει να παντρεύσει τον γιο και διάδοχό του, Πέτρο, βρίσκει τη νύφη, που είναι η Κωνσταντή, ασημιούλα, καχεκτικούλα και ο Πέτρος με το ζόρι, που λέει ο λόγος, εκτελεί τα βασιλικά του καθήκοντα. Πρόσεξε όμως ότι ανάμεσα στις κυρίες επί των τιμών υπήρχε και ένα κορίτσι πολύ όμορφο και το ερωτεύτηκε. Βλέπετε, για την εποχή, άλλο παντρεύομαι και άλλο ερωτεύομαι και βέβαια οι βασιλείς μπορούσαν να τα ικανοποιούν και τα δυο, χωρίς σοβαρά εμπόδια.

Τον ερωτεύτηκε και τον ερωτεύτηκε και εκείνη, την έλεγαν Ινές ντε Κάστρο! Και έκανε πρίγκιπες (καχεκτικούς και άσχημους), μα και μούλικα (εύρωστα και όμορφα) η άλλη.

Η Κωνσταντή, όμως, στην τρίτη της γέννα πέθανε και ο Πέτρος υπέθεσε ότι θα μπορούσε να παντρευτεί τώρα την καλή του, αλλά λογάριζε χωρίς τον...ξενόδοχο, που στην προκειμένη περίπτωση ήταν ο πατέρας Αλφόνσο. Δέκα χρόνια πέρασαν και όλες οι προτεινόμενες νύφες απορρίφθηκαν, από τον Πέτρο και η μια και μοναδική, που αυτός ήθελε, απορρίπτονταν από τον πατέρα (οι λόγοι πάλι πολιτικοί). Έτσι ο Αλφόνσο είπε να λάβει πιο δραστηρικά μέτρα, βασιζόμενος στο «μάτια που δεν βλέπονται...», απομάκρυνε την Ινές από την Λισαβόνα στην Κοΐμπρα, που, όπως και να το κάνουμε, δεν είναι και ένα τσιγάρο δρόμος! Αλλά για τον Πέτρο δεν στάθηκε εμπόδιο ούτε η απόσταση.

Ο Αλφόνσο απελπίστηκε και είπε να την στείλει ακόμα μακρύτερα, σκεπτόμενος ότι «και μες, βρε αδερφέ, αγαπήσαμε, αλλά δεν κάμαμε κι έτσι!». Στέλνει, λοιπόν, τον Πέτρο για κάτι «δουλίτσες», στέλνει και τρία «παλληκάρια» στην Κοΐμπρα, για να κανονίσουν το μακρύ κι αγύριστο ταξίδι της Ινές! Όταν έφτασαν, η Ινές προσευχόταν στην εκκλησία της Σάντα Κλάρα, μαζί με το πιο μικρό παιδί της. Οι «κύριοι» δεν το θεώρησαν και σοβαρό εμπόδιο και την έσφαξαν μπροστά του (πολλούς ζωγράφους έχει εμπνεύσει η συγκεκριμένη σκηνή!)

Οι ιστορίες αγάπης, πάντα, συγκινούν το λαό και ο Πέτρος ήταν πολύ αγαπητός, πώς και τους τους αγνόησε ο πατέρας; Πολύ εύκολα, εκείνο το χειμώνα έγιναν μεγάλοι σεισμοί με πολλά θύματα, το καλοκαίρι πάλι

ήρθε πολύ νωρίς και «κάρηκαν» τα σπαρτά, η πείνα δεν άργησε και ακολούθησε η πανώλη. Ο θεός τους τιμωρεί για τις αμαρτίες του διαδόχου με την σπιτωμένη, την παστρικά της Καστίλλης, πρέπει να θανατωθεί (η παστρικά), για να δώσει ο θεός συχώρηση. Η πραγματικότητα άλλη, πέρα από τον διορισμό Καστιλιάνων στο κράτος, τα παιδιά της Κωνσταντής ήταν ασθενικά, ενώ της Ινές υγιέστατα και ίσως να περνούσε ο θρόνος σ' αυτούς, πράγμα ανήκουστο! Συμφώνησε όλο το συμβούλιο: Θάνατος! Και έτσι το παρουσίασε στο λαό.

Κι ο Πέτρος; Μόλις γύρισε και έμαθε τα διατρέξαντα, στασίασε και επιτέθηκε εναντίον του πατέρα του, ένα χρόνο κράτησε αυτή η διαμάχη και μετά από ήττα του Πέτρο ηρθε η συμφιλίωση και η διαδοχή...λόγω θανάτου.

Πρώτη δουλειά του Πέτρο ηρθε να αποδώσει δικαιοσύνη στην Ινές, βρήκε τα «παλληκάρια» που λέγαμε, το ένα τελικά την γλύτωσε με απόδραση, στα άλλα όμως, αφού άνοιξε τον θώρακά τους, ξεριζώσε τις καρδιές με τα χέρια του, λέγοντας ότι «αυτό τους άξιζε, γιατί είχαν ξεριζώσει την δική του!»

Αλλά το πλέον μακάβριο ακολούθησε για τους αριστοκράτες, ξέθαψε την Ινές (δυο χρόνια μετά), την έντυσε με βασιλικά ενδύματα και κοσμήματα, την κάθισε στον θρόνο δίπλα του, υποχρέωσε τον αρχιεπίσκοπο να τους παντρεύσει, της φόρεσε τη βασιλική κορώνα και την ανακήρυξε βασίλισσα «νεκρή βασίλισσα», φυσικά, παρουσία της αριστοκρατίας, την οποία υποχρέωσε κατόπιν να περάσουν από μπροστά της και να της αποδώσουν τις τιμές που της στέρησαν...φιλώντας της το χέρι (επίσης πολλοί ζωγράφοι εμπνεύστηκαν από την σκηνή!)

Στη συνέχεια έχτισε ένα περίτεχνο μνημείο στο Μοναστήρι της Αλκομπάσα. Απέναντι από το δικό της έφτιαξε το δικό του με την παραγγελία να ταφεί εκεί μετά τον θάνατό του, πράγμα που έγινε. Όμως, γιατί απέναντι και όχι δίπλα; Γιατί, κατά την Δευτέρα παρουσία, όταν θα σηκωθούν, να πρωτοαντικρίσουν ο ένας τον άλλον!

Χάραξε δε την επιγραφή:

ATE AO FIN DO MUNDO! ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Σήμερα τα ταξίδια γίνονται αλλιώς. Μπαίνεις στο αεροπλάνο, με όλες τις πληροφορίες (βιβλιαράκι ή «στικάκι»), έχεις δει τα σημαντικά του προορισμού (πόλεις-ξενοδοχεία-μουσεία-στέκια) και τρισδιάστατα μάλιστα (Street View), και έτσι αρματωμένος, πηγαίνεις. Να πέσεις σαν με αλεξίπτωτο στο στόχο σου. Τα παλιά χρόνια ξεκινάγαν οι ταξιδιώτες με τα πόδια, και με προμήθειες φορτωμένοι, μη γνωρίζοντας τι θα συναντήσουν. Ρωτούσαν, επικοινωνούσαν και προχωρούσαν με όλες τις αισθήσεις σε επιφυλακή, για το ανεπάντεχο, ψυχή τε και σώματι πλησίαζαν και βυθίζονταν στους τόπους και στους ανθρώπους που επισκέπτονταν. Το ταξίδι ήταν η πορεία και όχι τόσο ο προορισμός.

Το ταξίδι. Η παρέα στο αεροπλάνο. Μέσα από το φινιστρίνι, οι θαμπές φωτογραφίες πάνω από την ραχοκοκαλιά της Πίνδου, λίμνη Πλαστήρα, Βερλίγκα, δρακόλιμνες. Τα τέλεια γεωμετρικά σχήματα, κάτω στην ελβετική γη. Ο προορισμός, Πόρτο. Αν δεν ήταν ο γλάρος που έκρωζε και ράμφιζε το κάγκελο στο μπαλκόνι του IPANEMA, δεν θα 'λεγα πως είναι μια πόλη του Ατλαντικού. Μια όμορφη πολύχρωμη πόλη, νεανική, αγκαλιασμένη με τον Douro της, πνιγμένη στην καλοκαιρινή της υγρασία. Η ζωντάνια στην παλιά πόλη, τα αζουλέζου που έσταζαν, η ιστορία της στην οροφή του σιδηροδρομικού σταθμού, οι μυρωδιές μπακαλιάρου, η φωνή της γυναίκας που έρχονταν από την μισάνοιχτη πόρτα με τα λυπημένα «φάντο», τα νυχτερινά περπατήματα της παρέας, επιστρέφοντας στο ξενοδοχείο. Το πιο περιζήτητο εφόδιο; μια ομπρέλα.

Μπράγκα, μέσα στο πράσινο και τα σημάδια του Μεσαίωνα και της Ιεράς Εξέτασης. Γκιμαράες, η ιστορία της Πορτογαλίας σε όλο τον ιστό της παλιάς πόλης, με εκείνους τους υπέροχους κήπους! Κοΐμπρα, το πρώτο Πανεπιστήμιο στον λόφο της και χαμηλά στα σπλάχνα της το ποτάμι Μοντέγκου πηγαινε νωχελικά. Λισαβόνα, με τους επτά λόφους και τις πέντε πύλες, που υπερασπίστηκαν οι μαυριτανοί κατά την πολιορκία της, 11^{ος} αιώνας (Ζ. Σαραμάγκου, με αναφορά στο «Επτά επί Θήβας»). Με την αριστοκρατική Μπαΐσα, τα σημάδια των μαυριτανών στην Αλφάμα, τον Τάγο της, τα μνημεία, τα μουσεία και τα κτήρια μιας θαλασοκράτειρας, τα μουσικά της στέκια, τα φαγάδικα, τους ήσυχους και ζεστούς ανθρώπους, το μετρό με τις πάνω και κάτω σκάλες (και τις κάρτες!) και τις ατέλειωτες πολυκατοικίες στα περίχωρα.

Πορτογαλία, μια μεσογειακή χώρα του Ατλαντικού, εύφορη, χάρη στα ισπανικά ποτάμια που εκβάλλει, με σεβασμό και πολιτισμό στο νέο και το παλιό, στον δημόσιο χώρο. Επιστροφή, με τις ζεστές παρέες να μοιράζονται, ξημερώματα Πέμπτης στην Πάτρα.

Γιάννης Ζαρκάδης

Όταν τα προβλήματα μάς πέφτουν στο κεφάλι!

Η κατάρρευση της στέγης από φύλλα αμιαντοσιμέντου του ετοιμόρροπου κτηρίου στο παλαιό λιμάνι της Πάτρας έθεσε και πάλι με έμφαση το πρόβλημα της διαχείρισης των αμιαντούχων αποβλήτων και της δραματικής ανάγκης ρεαλισμού και παύσης της θανατηφόρας (πλέον) αναβλητικότητας.

Η παράταξη «Οικολογική Δυτική Ελλάδα» εξέδωσε σχετικά την ακόλουθη ανακοίνωση:

Ο πάταγος που προκάλεσε, κυριολεκτικά και μεταφορικά, η κατάρρευση της στέγης από φύλλα αμιαντοσιμέντου, του ετοιμόρροπου κτηρίου στο Βόρειο λιμάνι της Πάτρας, που μάλιστα οδήγησε στην απώλεια μιας ανθρώπινης ζωής, οφείλει να μας αφυπνίσει όσον αφορά στο πρόβλημα της διαχείρισης του αμιάντου **συνολικά**.

Αυτό που κατέδειξε η τραγική αυτή εξέλιξη, και το οποίο η «Οικολογική Δυτική Ελλάδα» προσπαθεί απεγνωσμένα, χρόνια τώρα, να προβάλει στο δημόσιο διάλογο, είναι ότι η «τακτική της γάτας που καλύπτει τα κόπρανά της», το κουκούλωμα δηλαδή, οι αναβολές και οι αυταπάτες για μεταφορά «αλλού» των σοβαρών προβλημάτων δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος, οδηγούν σε διαιώνιση, επιδείνωσή

τους ή ακόμη και λυπηρά συμβάντα, όπως το πρόσφατο. Αυτού του είδους τα προβλήματα, με τη διαχείριση του αμιάντου να είναι ανάμεσα στα κυριότερα, επιλύονται υπέρ του δημόσιου συμφέροντος μόνο με ενεργητική εμπροσθοβαρή στάση, όχι με συνεχείς αναβολές για αποτροπή υποθετικών προβλημάτων, που μετατρέπουν τα πραγματικά σε «σκελετούς στο ντουλάπι».

Είναι σαφές ότι σοβαρή όψη του θέματος του αμιάντου δεν είναι μόνο τα παλαιά, με στέγες ή άλλα δομικά στοιχεία από αμιαντοσιμέντο, **κτήρια στο παλαιό λιμάνι ή αλλού** στην Πάτρα και άλλες πόλεις. Υπάρχει το άλυτο πρόβλημα των 135 στρεμμάτων με διάσπαρτα αμιαντούχα απόβλητα του **χώρου της AMIANTIT**, υπάρχει επίσης το πρόβλημα της **διάθεσης στεγών ή άλλων αμιαντούχων στοιχείων**, που αποξηλώνονται από δημόσια και ιδιωτικά κτήρια.

Τι πρέπει να κάνουμε σήμερα, αν θέλουμε να διδαχτούμε από την τραγική ιστορία του κτηρίου που κατέπεσε, μετά από ένα, πολλαπλών ευθυνών, κρεσέντο ανεύθυνων αναβολών; **Πρώτον, να διαχειριστούμε με προσοχή τα υλικά της κατάρρευσης**, ώστε κανείς να μην εκτεθεί σε κίνδυνο να εισπνεύσει ίνες αμιάντου.

Δεύτερον, να συζητήσουμε σο-

βαρά το θέμα της ασφαλούς αποθήκευσης και τελικής υγειονομικής ταφής των ποσοτήτων αποβλήτων αμιάντου, **που συνεχώς προκύπτουν από δημόσια και ιδιωτικά κτίρια**. Εδώ η ευθύνη της κυβέρνησης να ενεργοποιηθούν οι ορισμένοι στον εθνικό σχεδιασμό 4 χώροι διάθεσης αμιαντούχων (δύο στη Δυτ. Μακεδονία και από ένας σε Αρκαδία και Βοιωτία) είναι σαφής και η ανάγκη να ενεργήσει άμεσα.

Τρίτον, να προχωρήσουμε ένα ακόμη βήμα στο μέγα θέμα της AMIANTIT. Αυτό σημαίνει ότι τα θετικά, πλην όμως **μερικού** χαρακτήρα, μέτρα, που αποφασίστηκαν στην υπό τον υπουργό κ. Σωτ. Φάμελλο σύσκεψη για το θέμα, των αρχών Ιουλίου (φύλαξη και πάλι του χώρου, διαχωρισμός και συσκευασία των περισσότερο αμιαντούχων αποβλήτων του χώρου, κατηγοριοποίηση σε επικίνδυνα και μη, αξιολόγηση κινδύνων), πρέπει να εφαρμοστούν άμεσα και να ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΟΥΝ με μια γενναία όσο και ρεαλιστική απόφαση για την επιτόπια ταφή, σε χώρο ειδικού

σκοπού εντός του οικοπέδου, των μικρής επικινδυνότητας αποβλήτων, ήτοι των μολυσμένων χωμάτων, που είναι και το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό. Επιμένουμε ότι και των άλλων η επιτόπια ταφή με τους κανόνες της επιστήμης είναι η πλέον εφικτή και συμφέρουσα και για τα εμπλεκόμενα ιδιωτικά, αλλά, προπαντός, για το δημόσιο συμφέρον λύση.

Να τολμήσουμε και να τολμήσουμε άμεσα, όπως και πάλι έχουμε ζητήσει (<http://ecowesthellas.blogspot.gr/2017/06/blog-post.html>), με βάση την αρχή «να διαχειριστούμε τα δικά μας απόβλητα, στον τόπο μας και μόνον αυτά». Η προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας επιβάλλουν να ενεργούμε με πρόβλεψη και θάρρος, όχι να μαζεύουμε τα σπασμένα, κυριολεκτικά και μεταφορικά, όταν τα άλυτα προβλήματα μάς πέφτουν στο κεφάλι.

Γιώργος Κανέλλης
περιφερειακός σύμβουλος
Δ. Ελλάδας, επικεφαλής της
Οικολογικής Δυτικής Ελλάδας

Ρίχνουν μπάζα και σκουπίδια σε λαγκάδι στο Πέτα

Η επέκταση ιδιόκτητου χώρου με μπάζα διπλανής δασικής έκτασης είναι μια από τις μεθόδους, που διαχρονικά έχει αναπτύξει ο Έλληνας καταπατητής.

Στις φωτογραφίες διακρίνεται μια τέτοια περίπτωση, που μας έστειλαν φίλοι αναγνώστες, και αφορά επέκταση ιδιωτικής έκτασης εις βάρος δασικής έκτασης στο Πέτα της Δυτικής Αχαΐας με ρίψη μπάζων (και σκουπιδιών!), στη συνέχεια ισοπέδωσή τους και κατ' αυτόν τον τρόπο μαγική αύξηση του εμβαδού του οικοπέδου. Δίπλα υπάρχει λαγκάδι και η ρίψη σκουπιδιών δημιουργεί φόβους μόλυνσης των

νερών που διέρχονται απ' αυτό.

Οι φίλοι που μας ενημέρωσαν έχουν ήδη κάνει αναφορά στο Δασαρχείο Πατρών, έχει γίνει αυτοψία και αναμένεται έκθεση.

Η ΟΙΚΙΠΑ παρακολουθεί το θέμα. Είναι υποχρέωση των αρχών (Δασαρχείο, Αστυνομία) να επιβάλλουν την απομάκρυνση μπάζων και σκουπιδιών με έξοδα του υπεύθυνου για τις ρίψεις τους και την αποκατάσταση του χώρου, πέραν των όποιων κυρώσεων επιβληθούν.

Γ. Κανέλλης

Τέλος οι τζάμπα πλαστικές σακούλες!

Μπορεί να λέγεται συχνά «τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις», όμως για τους οικολογικά ευαίσθητους πολίτες της χώρας μας η 10^η του Αυγούστου, που πέρασε, μας έδωσε μια πολύ καλή είδηση, για την οποία πιέζαμε χρόνια: **την Κοινή Υπουργική Απόφαση για τον περιορισμό της χρήσης λεπτής πλαστικής σακούλας.**

Έχουμε επανειλημμένα αναφερθεί στις βαριές επιπτώσεις, που προκαλεί το συγκεκριμένο (δεν είναι το μόνο, δυστυχώς) είδος πλαστικής συσκευασίας καθημερινής χρήσης τόσο στην άγρια ζωή, ιδίως τη θαλάσσια, όσο και την υγεία μας, μια και οι ίνες πλαστικού που προκύπτουν από την διάσπαση των σακουλών, υπό την επίδραση του θαλάσσιου νερού και του ήλιου, καταλήγουν στο πιάτο μας μέσω των ψαριών που τρώμε. Χαρακτηριστικά προσθέτουμε ότι στις σχετικές μελέτες είναι πλέον σπάνιο να βρεθούν ψάρια χωρίς έστω και μικρή παρουσία ινών πλαστικού στο σώμα τους.

Η απόφαση, λοιπόν, με τίτλο «Καθορισμός μέτρων και κανόνων για τη μείωση της κατανάλωσης πλαστικών σακουλών μεταφοράς, σε συμμόρφωση με την οδηγία 2015/720/ΕΕ “για την τροποποίηση της οδηγίας 1994/62/ΕΚ, με σκοπό τη μείωση της κατανάλωσης λεπτών πλαστικών σακουλών μεταφοράς” του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29^{ης} Απριλίου 2015», την οποία εισηγήθηκε ο αν. υπουργός Περιβάλλοντος κ. Σωκρ. Φάμελλος, εισάγει και τη δική μας χώρα στον αυξανόμενο αριθμό ευρωπαϊκών χωρών, που εφαρμόζουν τη σχετική οδηγία με πολύ καλά αποτελέσματα ως τώρα. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι η τιμολόγηση των πλαστικών σακουλών στη Μεγάλη Βρετανία με ποσό ισοδύναμο με λίγα ευρώλεπτά, έχει ήδη οδηγήσει σε μείωση της χρήσης τους, σε σχέση με την πρότερη περίοδο, κατά 84%.

Ανάλογη είναι η ρύθμιση και για τη χώρα μας: από 1 Ιανουαρίου του 18 θα πληρώνουμε 3 λεπτά ανά σακούλα, που μάλιστα θα φέρει ειδική σήμανση, στο ταμείο των σουπερμάρκετ και άλλων καταστημάτων, ποσό που θα αυξηθεί σε 7 ένα χρόνο μετά. Επίσης μια κατηγορία διασπώμενων, που κρίνονται επιβλαβείς, οι οξοδιασπώμενες απαγορεύεται να πωλούνται εντελώς. Μέτρα λαμβάνονται, για να μην καταστρατηγείται η πολιτική τιμολόγησης των σακουλών με ενέργειες προώθησης και οι έμποροι υποχρεούνται σε τακτική καταβολή των εσόδων από τις σακούλες, που χαρακτηρίζονται «περιβαλλοντικό τέλος» στο κράτος. Τα έσοδα αυτά θα πηγαίνουν υπέρ του Εθνικού Οργανισμού Ανάκυκλωσης. Σακούλες με σήμανση, αλλά χωρίς τιμολόγηση, θα πρέπει να χρησιμοποιούν και τα περίπτερα, καθώς και το υπαίθριο εμπόριο.

Αν κρίνουμε από την περίπτωση αλυσίδας σουπερμάρκετ που, εδώ και χρόνια, τιμολογεί τις σακούλες μεταφοράς, είναι βάσιμη η ελπίδα ότι η ΚΥΑ θα πετύχει σε σημαντικό βαθμό τους στόχους της.

Είναι όμως απόλυτα αναγκαία, και θα το υπογραμμίσουμε ιδιαιτέρως, μια έξυπνη και προπαντός συνεχής και μόνιμη καμπάνια για την υποστήριξη της νέας πολιτικής έναντι της πλαστικής σακούλας, των άλλων πλαστικών συσκευασιών μιας χρήσης (όπως π.χ. της πληγής, που λέγεται πλαστικά κύπελα με καπάκι για καφέ). Οι πολίτες θα ανταποκριθούν τόσο περισσότερο όσο περισσότερο ακούνε καθημερινά για την ευθύνη και τους πρακτικούς τρόπους να συμβάλουν στους μεγάλους στόχους της απαλλαγής των θαλασσών και των εδαφών μας αλλά και του πιάτου μας από τη ρύπανση πλαστικού.

Γιώργος Κανέλλης

Μαζεύουν χωριστά τα μπουκάλια

Τα υλικά συσκευασίας μιας χρήσης είναι πασίγνωστο ότι ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό για την όλο και πιο απειλητική για τη φύση αλλά και τη διατροφική μας ασφάλεια (κομματάκια πλαστικού φτάνουν στο πιάτο μας ενσωματωμένα π.χ. στο σώμα ψαριών που τρώμε).

Παγκοσμίως αναγνωρίζεται ότι ένας τέτοιος βασικός «φταίχτης» είναι τα μπουκάλια νερού από πλαστικό PET, που, ιδίως το καλοκαίρι, χρησιμοποιούνται κατά κόρον.

Μια πολύ καλή πρακτική είναι η χωριστή τους συλλογή σε οργανωμένους χώρους, όπως ξενοδοχεία, κάμπινγκ, εστιατόρια, πλατείες. Φωτογραφίσαμε την καλαίσθητη αυτή κατασκευή για τα μπουκάλια στο χώρο του κάμπινγκ του Σίμου, της διάσημης παραλίας της Ελαφονήσου Λακωνίας.

Απλές πρακτικές ιδέες δίνουν στους επισκέπτες την ευκαιρία να αυξήσουν την ευαισθησία τους και να πάρουν ένα καλό μάθημα και για μετά τις διακοπές.

Γ.Κ.

Σε εξέλιξη η ωτοκία της θαλάσσιας χελώνας *Caretta caretta* στο Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς!

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ ΓΙΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΑΜΜΟΘΙΝΕΣ

Ξεκίνησε και επισήμως η ωτοκία της θαλάσσιας χελώνας *Caretta caretta* στο Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς από τις αρχές Ιουνίου. Ήδη καταγράφηκαν, σημάνθηκαν και χαρτογραφήθηκαν οι πρώτες ένδεκα (11) φωλιές στο πλαίσιο παρακολούθησης (monitoring) της αναπαραγωγικής δραστηριότητας στην προστατευόμενη περιοχή. Οι καταγραφές πραγματοποιούνται για 3^η συνεχή χρονιά.

Ο Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς και ο ΑΡΧΕΛΩΝ υπέγραψαν φέτος Μνημόνιο Συνεργασίας με σκοπό την αποτελεσματική προστασία και διατήρηση της θαλάσσιας χελώνας *Caretta caretta*. Η κοινή αυτή επιδίωξη του ΑΡΧΕΛΩΝ και του ΦΔΥΚΣ περιλαμβάνει αφενός την εξασφάλιση άριστων συνθηκών ωτοκίας και αναπαραγωγικής επιτυχίας της *Caretta caretta* κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό και αφετέρου την αναγνώριση και τον περιορισμό των απειλών, που αντιμετωπίζει το είδος στη θάλασσα.

Σε αυτό το πλαίσιο οι δύο φορείς συμφωνούν να συνεργαστούν στο έργο: «LIFE EUROTURTLES - Collective actions for improving the conservation status of the EU sea turtle populations». Το έργο LIFE EUROTURTLES έχει διάρκεια 5 έτη και θα υλοποιηθεί σε ένα μεγάλο μέρος της Ανατολικής Μεσογείου με συμμετέχοντες σχεδόν όλα τα Κράτη Μέλη, στα οποία η χελώνα *Caretta caretta* έχει σημαντική παρουσία στο θαλάσσιο και παράκτιο χώρο. Ο ΑΡΧΕΛΩΝ αποτελεί έναν από τους εταίρους του προγράμματος.

Στο πεδίο εφαρμογής του προγράμματος περιλαμβάνεται και τμήμα της περιοχής ευθύνης του Φορέα Διαχείρισης. Ο ΑΡΧΕΛΩΝ, με υπεύθυνο για την περιοχή Κοτυχίου-Στροφυλιάς τον Περιβαλλοντολόγο κ. Διονύση Μαμάση, έχει αναλάβει ως περιοχή μελέτης την παραλιακή ζώνη από το Κουνουπελάκι μέχρι τη Μπούκα της Λιμνοθάλασσας Κοτύχι. Επιπλέον, ο Φορέας Διαχείρισης

υλοποιεί με ίδια μέσα την παρακολούθηση της θαλάσσιας χελώνας από την παραλία Καλόγρια μέχρι το ακρωτήριο Κουνουπέλι και από τη Μπούκα της Λιμνοθάλασσας Κοτύχι μέχρι τις Αλυκές Λεχαιών.

Κατά τη διάρκεια των πριωνών περιπολιών, από το προσωπικό του Φορέα Διαχείρισης και από τον κ. Μαμάση, έχουν καταγραφεί να κινούνται, κατά μήκος της παραλίας, τροχοφόρα οχήματα θέτοντας σε κίνδυνο τις φωλιές της χελώνας *Caretta caretta* και

τα πουλιά που αναπαράγονται και τρέφονται στην παραλία υποβαθμίζοντας την εύθραυστη ισορροπία του οικοσυστήματος των αμμοθινών.

Ο Φορέας Διαχείρισης και ο ΑΡΧΕΛΩΝ ενημερώνουν τους πολίτες **ότι δεν επιτρέπεται η κίνηση μηχανοκίνητων οχημάτων κατά μήκος των παραλιών και αμμολόφων** του Εθνικού Πάρκου Κοτυχίου-Στροφυλιάς (Νόμος 3937/2011 «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις»).

Τι δουλειά έχει μια τίγρη στα Σαγέικα;

Η παραπάνω απορία μέλους της ΟΙΚΙΠΑ, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του θέματος των νεκρών ζώων, που βρέθηκαν στα Σαγέικα Αχαΐας, εκφράζει και την (πάγια) θέση της ΟΙΚΙΠΑ για το θέμα της αιχμαλωσίας και χρήσης ζώων σε τσίρκο, ζωολογικούς κήπους κλπ.

Είμαστε ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ στη χρήση των ζώων ως ψυχαγωγικά

εργαλεία και **ΥΠΕΡ της αυταξίας της ζωής κάθε ζωντανού πλάσματος**. Η θέση των άγριων ζώων βρίσκεται στο φυσικό τους περιβάλλον και των οικόσιτων σε φάρμες. Υπάρχει πλήθος ντοκουμαντέρ, για να γνωρίσουν τα παιδιά τα άγρια ζώα και δεν χρειάζεται να τα αιχμαλωτίζουμε. Εν πάση περιπτώσει η διασφάλιση της καλής μεταχείρισης των ζώων δεν τίθεται καν σε συζήτηση.

Στο θέμα όμως θα επανέλθουμε σύντομα, μιας και υπάρχουν πολλές διαστάσεις, αλλά και απόψεις, με αναλυτικά στοιχεία τόσο για την περίπτωση της «Ιπποκαμήλου» όσο και γενικότερα.

ΧΑΚΕΡ VS ΟΙΚΙΠΑ

Θύμα κυβερνοεπίθεσης έπεσε η ΟΙΚΙΠΑ από άγνωστους χάκερ, με αποτέλεσμα η ιστοσελίδα μας (www.oikipa.gr) προσωρινά να βρίσκεται εκτός λειτουργίας. Εργαζόμαστε για την αποκατάσταση, αλλά και τη βελτίωσή της, και πιστεύουμε πως σύντομα θα μπορείτε να την επισκεπτεστείτε...φανατικά! Μέχρι τότε υπάρχει η σελίδα μας στο FB <https://www.facebook.com>, για να μην υπάρξουν...στερητικά σύνδρομα!!!